

கிறிஸ்தோபகாரி.

THE CHRISTIAN FRIEND.

Vol. III, No. 1.

ஆடி மாதம்,

1872.

THE DEAD SEA.

சேத்த கடல்.

உப்புக்கடல் அல்லது சேத்தகடல் பலஸ்தீனாவிற்கு பெரிதும் அநேககாரியங்களில் உலகத்தில் மிகக் கவனிக்கப்பட்டதக்க வாலியுமாயிருக்கின்றது. ஆனபடியால் அது தற்காலத்திலும் முற்காலத்திலும் பற்பல நாமங்களை உடையதாயிருக்கின்றது. வேதாகமத்தில் வழக்கமாய் அது உப்புக்கடல் என்று அழைக்கப்படும். மேற்குக்கடல் என்று அழைக்கப்பட்ட மத்திராணியாக் கடலிலிருந்து பகுத்தறியும்படி “சமபூயிக்கடல்” என்றும் உபா. IV : 49.) “கீழ்க்கடல்” என்றும் (எசேக். XLVII : 18.) சொல்லப்படும். வழக்கமான பாரம்பரையில் சோதோம்பட்டணம் ஆகில் அமிழ்த்திப்போனதாகச் சொல்லுகிறபடியினால், சந்தேகமின்றி இதுகிளியித்தமே, தலமட் என்றும் யூதருடைய பாரம்பரையில் “சோதோம் கடல்” என்று அழைக்கப்பட்டது. அதின் கரையில் அல்லது அக்கரைத்தண்ணீரில் (Asphaltum) அன்பற்றம் அல்லது நீலக்கீல்மிதக்கக் காணப்பட்டபடியால் (Josephus) யோசீபஸ் மற்றும் அக்காலத்து ஆக்கியோர்களும் “அன்பற்றிக்கவாவி” என்றகாமத்தைப் பாயிக்கிரூர்கள். ஆனால் அதில் சில செந்துக்கனொன்றும் சிலிக்கக்கூடாமையே “செத்தகடல்” என்பதற்கு (Jerome) ஜெரோம் என்பவர் கொடுக்கும் ரிபாயம் இது சரியான ரியாயம் என்பதைத் தற்கால ஆராய்வுவேண்டிய அளவு நிச்சயப்படுத்துகிறது. அக்கரைப்பட்டோர் அதின் சரித்திரக்குறிப்பின்படி “லோத்தின் கடல்” என்று அழைக்கிரூர்கள்.

சேத்தகடலின் கரையோரங்கனொன்றும் பாழ்நிலமாய்க் கிடக்கவில்லை (Engedi) எனஸ்டியென்னும் வெளியிலே மேற்குப்பக்கத்தில் அதிக பகுதி செளிப்பான சோலையினால் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. ஒருமுறை பேரீஞ்சக்காட்டுக்கும் குங்குலியக் குலைகளுக்கும் பேர்போன இடம். இப்போ இவைகள் அற்றுப்போயின. வேலமரம், தமழிச்சம்மரம், பெரிய அத்திமரம் முதலியவற்றால் இப்போ செழிப்பாயிருக்கின்றது. தோடையைப் போலத்தோற்றம் சோதேமத்தியென்னும் அஸ்கிளிப்பியஸ வளருகின்றது. இப்பழம் காட்சிக்கினிமையும், தொட மெதுவாகவுயிருக்கும். அமர்ந்தினால் அல்லது அடித்தால், கையில் சிலுப்பவானதும்பும், மெல்லிய தோலுயி

ருக்க மற்றது படாரென்று வெடித்துப் பறக்கும். என்ஸ்டிரசாரவிலே தாலீது தன்முயற்சியான காலங்களைச் செலவழித்தான்.

செத்தகடலிற்றண்ணீர் மற்றொந்த உப்புச்சுவத்திலும் மிகக் கைப்புள்ளது. நாவில்விட்டால் கசந்து அருவருத்துப் பிசுபிசென்றிருக்கும். இன்னும் மதித்திராணியாத் தண்ணீரைப்போல நீலநிறமுள்ள ஒளியுருவத்தக்க தண்ணீராயிருக்கின்றது. மற்றந் தண்ணீரைப்பார்க்கிலும் அதிக பாரமானது. அதில் ஒரு பிரயாணி தன் தலையும் தோளும் தண்ணீர்மேல் நிறுதிட்டமாய் நிற்க நீர்க்கிளையென்கிறான். இதற்குக் காரணம் மற்றும்வழக்கமான உப்புத்தண்ணீரைப்பார்க்கிலும் ஆறுமடங்கு உப்புச் சேர்ந்திருப்பதே. இதில் கிட்டத்தட்ட மூன்றிலொருபங்கு வழக்கமான உப்பும், இரண்டுபங்கு கார்த உப்பும் அடங்கியிருக்கிறது. ஆகையினால் யோர்தானிலிருந்துவந்து இவ்வாவிக்குள் விழும் ஒவ்வொரு சுவசெத்தும் மரிக்கின்றது. கடலிலிருந்து கெத்தகபுகை எழும்புகின்றது. கரையிற் கெத்தக ஊற்றுக்கள் குமிழிக்கின்றன. பாழான வெளிகளில் கெத்தகம் படைபடையாக அல்லது துணிக்கை துணிக்கைகளாகக் கிடக்கின்றது. நீலக்கீல்கும்பம் கும்பமாய் அடியிலிருந்து மிதந்து, மலைகளின் வெடிப்புக்களுக்கடாகப் பொசிந்து கரையில் மக்கியுடன் கிடக்கின்றது.

செத்தகடல் பெரிய கிடாரத்துக்குள் கிடக்குமாப்போலிருக்கின்றது. வருஷத்தின் அதிக பருதிக்குச் சூரிய அனலில் அகப்பட்டு, வெண்மையான மலைகள் வெளிகள் சூழ்ந்திருப்பதினால் அது பாழ்போன தனிமையான இடமாய்த் தோற்றுகின்றது. ஆனபடியால் அது முற்காலங்களில் அனேகவித குருட்டுப்பத்திக்கு உறைவிடமாயிருந்தது. அதில் ஒரு செங்கட்டி தாளமாட்டாதென்று (Seneca) செனிகா என்னும் பூர்வீக வித்துவான் சொல்லுகிறார். பூர்வீக பிரயாணிகள் அந்த வாயியைக் கொடிய கீழுலகமென விபரிக்கிறார்கள். அதின் கருமையான தண்ணீர் காற்றமுள்ள புகையையன்சி சூழ்விருக்கிற பயிரை அழிக்கும். ஆனபடியாற்றான் பறவைகளும், அந்தச் சாவை வருவிக்கும் தண்ணீர்மேல் பறக்கமாட்டாவென ஊர்க்கதை பிறந்தது. இது கட்டுக்கதை. அது அதிக புகைவீசுருதென்பதும், கெத்தக ஊற்றிலும் சசுக்களிலுமிருந்து எழும்பும் புகை, கட்டைக்கணக்கான காற்றை நச்சுப்படுத்தமென்றும், வடக்குத் தெற்குப்பக்கத்தின் சுகதியிலிருந்து காச்சலுண்டபெருதென்றும், இப்படிச் சூழ்சனங்களைத் துன்பவாளிகளாகிப் பெலட்சயப்படுத்துகிறதென்பதும் உண்மை. ஆனால் இது செத்தகடற்றண்ணீரின்னல்ல, எத்தக்கரையிற் பெரிய ஊற்றுக் குமிழிக்கின்றதோ, அந்த மலையிலிருந்து சிற்றறு பாய்கின்றதோ, அந்த இடத்திலே உஷ்டணகேசத்துக்குரிய, மாங்கள், செடிகள், புட்பங்கள் செளிக்கின்றன. மற்றும் சுவாத்தியமான தேசத்திற்போல் இங்கும் பட்சிகளினிமையாய்ப்பாடும். அராயியன் தன் சகோதரனைப்போல இங்கே கூடாரமடிக்கிறான். சுமக்காரன் இங்கே ஏராளமான பலனைப் பெறுகிறான்.

D. P.

THE SCAPE GOAT.

• பிராயச்சித்தக் கடா.

ஆதவருடத்தில் பிராயச்சித்தநாளே மகா முக்கிய தினம். அது ஆசரிக்கப்பட்ட விதத்தைக் குறித்து லேவியராகமம் 23 ம் அதிகாரம் தெளிவாய் விளக்கும். (Ver. 27:32.) இவ்வசனங்களில் மோசேயின் பிரமாணத்தில் நியமிக்கப்பட்ட இப்பெரிய தினத்தை ஆசரிக்கும் முறையை எவ்வீத காத்திரமாகத் தேவன் காட்டுகிறார் என்று விளங்கும். இத்தருணத்திற்குள் பிரதான ஆசாரியன் பரிசுத்தத்தில் பரிசுத்தத்துக்குட்படுவாம். பிரதான ஆசாரியனும் அவன் குடும்பத்தவர்களும் சுத்திகரிக்கப்பட்டு, தங்கட்காகத் தாங்கள் செலவுபொறுத்துத் தாங்களே பெலிசெலுத்துவார்கள். இப்படிச் சுத்திகரிக்கப்பட்ட ஆசாரியன்தானே ஆலயத்துக்கும் அதிலடங்கியவைக்கும் பிராயச்சித்தப்பலிசெலுத்துவான். சனங்கள் நியித்தியம் பாவப்பலியாக இரண்டு வெள்ளாடும், தகன பலியாக ஒரு செம்மரிக்கடாவுங் கொள்ளும்படி பொதுப்பொக்கிஷத்திலிருந்து பணம் இறுக்கப்படும். இரண்டு வெள்ளாடும் ஆவாசத்துக்கு முன் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது, ஒன்று யெகோவாவுக்கும் மற்றது (Azazel) அஸ்ஸேலுக்கு அதாவது தப்பிவிடும்படி திருவுளச்சீட்டுப் போடப்படும். யெகோவாவுக்கென்று சீட்டு விழுந்த ஆடு கொல்லப்பட நியமிக்கப்படும். அதின் இரத்தம் இரக்க ஆசனத்துக்குமுன் சித்தப்படும். மற்ற ஆட்டின் தலைமேல் ஆசாரியன் கைவைத்து சனங்களின் பாவங்களை அறிக்கையிடுவான். பின்பு நியமிக்கப்பட்ட மனிதன், அந்த ஆட்டை ஒருவருயில்லாத வஞ்சுதாத்துக்குச் சாய்த்துக் கொண்டுபோய் அவிழ்த்துவிடுவான்.

இவ்விரண்டாடுகளும் குறிக்கும் அடையாளங்கள். ஒன்றைக்கொல்லல் சமக்காக யேசுபட்டபாட்டையும் மரணத்தையும் காட்ட எண்ணப்பட்டது; தப்பிவிட்டாடு அவர் நம்மை விடுவிக்க உயிர்த்தொழுந்ததைக் குறிக்கும். அந்த ஆட்டை வஞ்சுதாத்துக்குச் கொண்டுபோதல் பாவத்தைச் சனங்களிலிருந்தும் தேவனுடை பார்வையிலிருந்தும் அகற்றுவதைக் குறிக்கும். இது மனிதரால் அசட்டைபண்ணப்பட்டு வஞ்சுதாத்தில் பலவீத மோசத்துக்கு ஏதுவாயிருந்தல் எங்கள் கர்த்தர் தேவனாலும் மனுஷராலும் சொந்தச் சிஷ்டராலும் கைவிடப்பட்டு அவர் பட்டபாடுகளையும் மோசங்களை யும் குறிக்கும். மெய்யாகவே மகா பிராயச்சித்த நாளாக் குறித்த சடங்குகள் உலகத்தின் பாவத்தைத் தகுந்தகாலத்தில் சுமக்கவந்தவரையே குறிக்கும். இவர்களிடமிருந்தே தேவன் உண்மையாய் மனஸ்தாபப்பட்டு விசுவாசிக்கிற பாவியை மன்னிக்கிறார்.

ஆதமிஷ்டு.

இதில்துவுக்குப்பின் இரண்டாம் சதார்த்தத்தில் எழுதப்பட்ட இப்புத்தகம் தேவவாக்குக்கு வியாக்கியானமாகச் சொல்லப்பட்டது. இது பிராயச்சித்த ஆட்டைப்பற்றிய அனைகதாதன கதைகளை அடக்கியிருக்கின்றது. இரண்டு பிராயச்சித்த ஆடுகளும் ஒரேகோற்றம், பருப்பம், விலையுள்ளதாயிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. முதல் திருவுளச்சீட்டுக்கள்

முன்னாததடியிற் செய்யப்பட்டது. பின்பு பொன்னாலே செய்யப்பட்டது. அவைகளைச் சின்னப்பெட்டிக்குள் அல்லது குடுவைக்குள் வைப்பார்கள். பிரதான ஆசாரியன் இரண்டாடுகளையும் தனக்கு அக்கமும் பக்கமும் நிற்கப்பண்ணித் தன் இருகைகளையும் பெட்டிக்குள் வைத்துக் கைக்கொரு திருவுள்சீட்டாய் எடுப்பான். ஒவ்வொருகையிற் சீட்டும், அந்தந்த வளத்தில் நிற்கும் ஆட்டுக்குரியது. அளேஸ்லுக்குரியது வலதுகையில் உந்தால், நற்சகுனம் என்னப்படும். பின்பு பிரதான ஆசாரியன் காவைப்போல் வெட்டப்பட்ட “செந்நா” என்றழைக்கப்படும் இரத்தாம்பரத்துண்டைப் பிராயச்சித்தாட்டின் தலையில் சுட்டுவான். இக்காரியத்தில் கற்ற யூதபண்டிதரொருவர், இந்த ஆடு அணுப்பப்படவேண்டிய நேரமானபொழுது இதைப்பகுத்தறியும்படியே இப்படிச்செய்யப்படுகிறதென்கிறார். ஆசாரியன் ஆட்டின் தலைமேல் கைவைத்துக்கொண்டு பண்ணிய பிரார்த்தனை பின் வருகிறபடியே “ஆ! கர்த்தாவே, இஸ்ரவேலராகிய உமது சனம் உமக்குவிரோதமாய்க் கலகம்பண்ணிப் பாவஞ்செய்தார்கள். ஆ! கர்த்தாவே, உமது தாசனாகிய மோசேயின் பிரமாணத்திலிருக்கிறபடி கர்த்தர்முன் உங்கள்பாவங்களினின்று சுத்திகரிக்கப்படும்படி” பாவப்பிராயச்சித்தம் உங்களுக்கு அந்நாளினுண்டு. ஆனபடியால் அவர்களுடைய மீறுதல்களையும் கலகங்களையும் பாவங்களையும் மன்னிக்கும்படி மன்றாடுகிறேன்.” அந்த ஆட்டை நியமிக்கப்பட்ட மனிதன் சாய்த்துக்கொண்டுபோக முன் தோட்டியினால் குத்தி வுளுந்தரவாசலில் குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் வந்த உடனே, ஆடு கொண்டுபோனவன் ஆசாரியனுக்குக் கைப்பயில் காட்ட அவன் காத்து இருந்து வேறு சடங்குகளைத்துவங்குவான். ஆடுகொண்டுபோனவன் ஆசாரியனை உயர்ந்த மலையுச்சிக்குக் கொண்டுபோய் அவன் சாம்பலாகத் தள்ளிவிளுத்துவான், என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் பழைய யூதச்சரித்திரத்தில் இந்த ஆடு இட்டமாய் விடப்படுமெனத் துலக்கமாய் வினங்குகிறது. இது சாய்த்துக்கொண்டுபோய் விடப்படும் அதிகப்பற்றான காரிகள் அதிகமேய்ச்சலுள்ளன. மற்றக்காடுகளில் இந்த ஆடு ஒருமலையிலிருந்து மற்றமலைக்குத்திரிந்து பசியில் வருத்தி முன்பட்டவாதையினால் கடைசியில் கிர்ப்பந்தமாய் மரிக்கும். இதைப்பார்த்து இரங்குகிறவனே! நீ நித்தியசேவனை அடையும்படி சபிக்கப்பட்ட மரணத்தைச் சகித்த பரம ஆட்டைப்பற்றி நினைந்து நன்றியுள்ளவனாய் இருப்பாயாக.

E. R.

BRIEF SKETCH OF THE WESLEYAN
TAMIL MISSION CEYLON.

இலங்கையின் வடகிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள
வேஸ்லியன்மிசியோன், சரித்திரப்பொழிப்பு.

உலகமெங்கும் போய்ச் சிருட்டிக்களாகிய அனைவருக்கும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியங்கள் என்று கற்பித்த இரட்சாபெருமான் வாக்குக்கு மாறாக முக்தப் பறங்கிக்காரரும், பிந்த உலாந்தாக்காரரும் மகமதுவை விகர்த்து இத்தேசுவாசிகளைப் பிடித்துப் பலாங்காரமாய், தொம்சுவாய், தொம்பிலிப்பு என ஞானஸ்நானங் கொடுத்தார்கள். இதனால் சுதேசிகள் மனம் புண்பட்டது மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்தமார்க்கமென்ற சொல்லும் அவர்களுக்குப் பிள்ளைக்காதிற் கேட்ட, "ஆத்தை உம்மாண்டி" போலாயிற்றென்பதற் சங்கையேது? ஒருவேளை கிறிஸ்துமார்க்கம் அவர்களுக்குத் தேவனால் வந்த மார்க்கம்போலல்ல; பூதேவனாகிய பசாசிலிருந்துவந்ததெனவும் மதித்திருப்பார்கள். இவ்வித நின்றையைக் கிறிஸ்தமார்க்கத்தில் வின்று அகற்றவே தேவன் மேலேருறித்த இரு இராசாங்கங்களையும் ஒன்றன்பின்னொன்றாய்க் கவிழ்த்தார். அதன்மேல் ஆட்டுத்தொழுவங்களில் கறவையாகுகளின் பின் திரிந்த தாவீதை அழைத்து சவுலுக்குப் பதிலாய் இஸ்ரவேலரின் சிம்மாசனத்திலேற்றிய தேவன் தனது குமாரனின் இராச்சியம் இலங்கை இந்தியாவிலும் பரம்புவதற்கோர் படர்த்தடிபோட்ட பான்மையாய்த் தாம் தெரிந்துகொண்ட இங்கிலீசிய அரசின்கீழ் இத்தேசங்களையும் ஒப்புவித்தார். இதுசமயமே இருளில்வசிக்கும் இந்தியரும் இலங்கைவாசிகளும் ஒளியைக் காணவும் சாத்தானின் அதிகாரத்தின் கீழாகவிருக்கும் இவர்களைத் தேவனிடத்திற்குத் திருப்பவும்வேண்டமென்று இங்கிலாந்திலுள்ள பற்பல சங்கத்தவர்கள் முயற்சிப்பட்டார்கள். இவர்களில் வெஸ்கிலியன் மிசியோன் சங்கத்தாரருமொருவர்.

இக்காலத்திற்குள் வெஸ்லியன்மிசியன் சங்கத்தை மேலாம் நிலையில் வந்தாபித்தற்கு Rev. Messrs. George Moxley, Jabez Bunting, William Naylor, James Buckley and Richard Watson)சொட்கு மோர்லி, ஜெபிங் பன்றிங்கு, வில்லியம் கெயிர், யேமிஸ் பக்கிவி, இரிச்செட்வாற்ஸ்ன் என்னுங்கு தெய்வதொண்டர்கள் முயற்சிசெய்து 1813 ம் ஆண்டு(Leeds)லீற்சு என்னும் நகரத்தற் பாளிமேர்தென்னும் இங்கிலீசிய மகாசங்கத்தவரினொருவராகிய மகாகனம்பொருத்திய தோமஸ்தொம்சன் துரையைச் சங்கத்தலுவராகக்கொண்டு வெஸ்லியன் மிசியன் சங்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இச்சங்கத்தின் கீழாகவே இந்தியா இலங்கை முதலிய இடங்களுக்கும் மிசியோனாரிகளை அனுப்பவேண்டுமெனத் தெய்வபந்தனும் வேதபண்டிதருமான (Dr. Coke)டாக்டர் கோக்கு குறித்த சங்கத்தவர்களைக் கேட்டார். சங்கத்தில் அன்னேரம் பணமில்லாததால் கூடாநென்று மறுத்தார்கள். அதுகேட்ட கோக்குப் பண்டிதர் அப்படியானால் நான் என் சொந்த ஆஸ்திகளையும் பணத்தையுஞ் செலவிட்டு அங்கே போய் இலங்கைவாசிகளுக்கு என் சீவனின் இலக்காகிய கிறிஸ்துவையின் ஞானத்தைக் கூறவிடங்கொடுக்களைனக் கண்ணீரோடுங் கேட்டுகின்றார். அவர் இதுகாரியத்தைக் குறித்துத் தனது கிணைகிதெனருவருக்கு

எழுதும்போது நான் ஐரோப்பாவைத் துறந்து இலங்கையிற் போயிரங்கி அவர்களுக்காய் சிலிக்கப்போகிறேன். தேவன் என்னை இலங்கைக்குப் போவனக்கற்பித்தார், நான் அங்கே போகாமல்விடுவதிலும் அருமற்றவருய்கிருவாணியாய் இலங்கைக்கரையிற் கிடப்பது நலமென அவரே எனக்குணர்த்தியுயிருக்கிறார் என எழுதினார்.

வெஸ்லியன் சங்கத்தார் இரத்தத் தெய்வபத்தனின் கேள்விக்கிடங்கொடுக்கவே இதுதான்சமையமென 66 பராயமுள்ள கோக்குப்பண்டிதரும் (Rev. Messrs. Harverd, Lynch, Squance, Erikine, Ault, Clough,) சார்வேட், விஞ்சு, ஸ்குவான்ஸ், வர்கயின், ஆலர், சிலாவ், என்னுங் குருமார் அறுவருடன்காலித்துறைசூழிக் கப்பல்யாத்திரியாய்ப் புறப்பட்டார்கள். வம்பாய்க்கரைக்குச் சந்தே தூரத்தில் கோக்குப்பண்டிதரை அர்த்தத் தெய்வபத்தன்தனக்குண்டான யாவற்றோடும் தேவபணிசெய்வதை நிறுத்தி உண்மையும் உத்தமமுமுள்ள ஊழியக்காரனே என் சந்தோஷத்திற் பிரவேசியெனத் தேவசகன் அழைக்க அவருந் தேகவியோகமாறார். மேய்ப்பனில்லா ஆடுகளை நிகர்த்து மந்தேனையகுருமார் வம்பாயிலிறங்கினார்கள். கோக்குப்பண்டிதரின் தேகத்தை நடுத்திர்ப்பில் அன்று கடலே ஒப்புவிக்கட்டுமென நினைந்தாக்கும். சார்வேட் ஐயரும் கடலிற் சேமித்துவிட்டார். இவரைக் கடலில் அடக்கம்பண்ணினதைக் கேள்வியுற்றோர் இவரது மனம் மிக விசாலித்ததெனவும், அவ்வித பண்டிதரை ஒரு சவுக்குழியிலல்ல அவர் மனம்போல் விரிந்த ஆழியசமுத்திரத்திலடக்குவதே தகுதியெனவும் மெய்ச்சினார்கள்.

வம்பாய்சேர்ந்த குருமாரை “நானே நல்லமேய்ப்பன்” என்று அறிக்கையிட்ட கர்த்தர் தளரவிடவேயில்லை. இக்குருமாருக்கு (W. T. Money, Esq) வம்பாய் வியாபாரிகளிலொருவராகிய டபிள்யூ. ஹி மொனியென்னும் இங்கிலீசிய வர்த்தகனிடமிருந்து தேவன் பொருளுபகாரம் முதல்யாவுன் செய்வித்தார். இக்குருமார்யாவருந் சுகமே காலித்துறை வந்துசேர்ந்தார்கள். வந்துசேர்ந்த இவர்கள் தங்கள் குருமார்கூட்டத்தை 1814 ம் ஆடி மீ 11 ந் திகதியிலன்று காலியிந்தானே கூடினார்கள். பிரார்த்தனையால் தேவசகாயம்பெற்று இச்சங்கத்தார் விஞ்சு ஐயரும், ஸ்குவான்ஸ் ஐயரும், யாழ்ப்பாணத்துக்குப்போகவும், ஆல்து ஐயர் மட்டுக்கழப்புக்குச்செல்லவும், எர்வின்ஸ் ஐயர் மாத்துறைக்குப்போகவும் சூனோவையர் காலியிந்தானே தங்கவுள் தீர்ப்பிட்டார்கள். அர்த்தத் தீர்மானப்படியே சகலருந் தங்கள்தங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டவிடங்களுக்குச் செல்லாமுன்னர் தேவ நிருவிருக்கை முறையே பருமாறிப் பிரார்த்தனையோடு தங்கள்தங்கள் ஸ்தானங்களுக்குச் சென்றார்கள்.

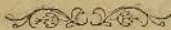
யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கரைமார்க்கமாய் வந்த குருமார் இருவருக்கும் அங்கே மஸ்திரூத்தாகவிருந்த மோயாட்துறையிடம் தேவன் சகாயக்கற்பித்தார். இத்துறைமகன் அக்குருமாரைத் தன்வீட்டிற் சேர்த்துவைத்ததுமாத்திரமல்ல, அவர்கள் வந்த ஊழியத்தைத் தாழ்வின்றி நடப்பிக்கவேற்ற பலசகாயங்களை யுஞ் செய்தார். அவர் உதவியால் இவர்கள் பிரசங்கிப்பதற்கிடமும் பள்ளிக்கூடங்கள் வைப்பதற்கு ஸ்தானங்களும் அகப்பட்டன. இரத்தக்காலத்தி ல் உலாந்தாக்காரரின் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு (Clayton) கிளைற்றன் என்னுமோர் இராணுவச்சேவுகள் வைத்த பள்ளிக்கூடமும் ஸ்கிரூதர் அம்மாளின் பள்ளிக்கூடமுந்தான் சீதாரியிலிருக்கன. இவைகளில் முந்தியதைக் குருமார் தங்கள் வசப்படுத்திப் பிரதியிதையும் போய்ப்பார்த்துவந்தார்

கள். இக்குருமார் பள்ளிக்கூடங்களை வைக்க எத்தனிக்கும்படி சைவர் குரேர் தங்கொண்டு வேதங்கள் சுற்றிக்கவெண்டாமென நின்றார்கள். நின்று மென்னை, குறித்த துறைமகனின் செல்வாக்காலுந் தாவீதுப்பாதிரியாரின் சகாயத்தினாலும் வெஸ்லியன் குருமார் வண்ணூர்பண்ணையிலுஞ் சீதாரயிலும் பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபித்தார்கள்.

1820 ம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய 700 பிள்ளைகள் இவர்களிடம் கல்விகற்று வந்தார்கள். அந்தக்காலத்தில் உண்பெட்ட வைகுரி பேதியினால் குறித்ததொகையில் சரியரைவாசிப்பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டுக் கலைய எதுவாயிற்று. 1834 ம் ஆண்டு மட்டாசுச் சரியாண்விதமாய் வேதக் கற்பிக்கும் முறையாய்ப் பள்ளிக்கூடங்களில் கல்வி பயிற்றப்படவேயில்லை. இந்த ஆண்டிற்குள் இங்கிலிஸ் மத்திய வித்தியாசாலையும் அங்கே தங்கிச் சாப்பிட்டு மாணுக்கர்படிக்க ஸ்தானங்களும், பெண்களுக்கு வித்தியாசாலையும், பிற தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சுமை பொருத்திய (Percival) பேர்கிவெல் ஐயர் வேறு இடங்களில் கல்விகற்றுத் தேறிய ஆறு ஏழு வாலிபரைத் தெரிந்து கல்விகற்பிக்க ஏற்படுத்தினார். தனக்குக்கீழான எந்த இடங்களுக்கும் உபரத்தியாயர் சுதேசகுருமார் முதலியோரைத் தனது வித்தியாசாலையில் நின்று அனுப்பவேண்டுமென்பதே பொரும்பாலும் இவர் கல்விவிஷயத்தில் சாக்கிரதையாய்க் கையிடவந்த நியாயமும்விசேஷ அபிப்பிராயமுமாம். எழுவருஷங்களுக்குள் இவரதுநேர்க்கம் கைகடிவந்ததெனக்காண்கிறோம். இவருக்குக்கீழாய் இவரது வித்தியாசாலையில் கல்விகற்ற இருபது மாணுக்கர் எதப்பணியடைகளிலுஞ் சமர்த்தராய் வெளிப்பட்டார்கள். இவர்கள் கல்வித்திறமை சாதாரிய சாமர்த்தியம் யாவராலும் மெய்ச்சப்படத்தக்கது. யாழ்ப்பாண அரசனாகிய (Dyke) டயிக்குரை என்னிடம் வேலைகேட்க வருபவர்களில் எவன் பேர்சிவெலையரிடம் கல்விகற்றவனென்பதை நான் அவனோடு பேசாததற்குமுன் அவன் வரும்விதங்கண்டு குறிப்பாற் சொல்லுவேனென்றுரைத்தால் வேறுசாட்சியென்.

இந்தமத்திய வித்தியாசாலையின் மாட்சிமை பின்னுந் துலங்கத்தக்கதாய் ஒரு ஐரோப்பிய உபாத்தியாயரையும் பெண்கள் வித்தியாசாலேக்கு ஒரு ஐரோப்பிய உபாத்தியாயியையும் அழைப்பித்தார்.

(இன்னும் வரும்.)

ROMANISM.

ரோமான்மதம்.

SACRAMENTS.

சாக்கிர மெந்துக்கள்.

Two or Seven, which :—அவை இரண்டோ அல்லது ஏழோ? எது?—சிலவருஷங்களுக்குமுன், அயர்லாந்தின் மேற்கே (Johnny Mayo) யொன்னிமேயோ என்னும் நாமம்பெற்ற சுத்தசத்திய வேதானுசாரியான ஓர்கிளிஸ் தலையும் (Patrick Clare) பெற்றிக்கிளையர் என்னும் ஓர் ரோமன் கத்

தோலிக்கனாமான் இரண்டு வாலிபர், சாக்கிரமெந்துக்களின் விஷயத்தின் பெயரில் மகாவேகமாய்த் தர்க்கம்பண்ணினதாகக் கேள்வியுண்டு.

கிறிஸ்து திருச்சபையில் யாதொரு சாக்கிரமெந்துக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, என்பதல்ல. ஆனால் சாக்கிரமெந்துக்கள், எத்தனை? இரண்டோ? ஏழோ என்பதே கேள்வி.

Two I say :—யொன்னிமேயோ என்பவன் உத்தரமாய் ஞானஸ்ரானம் கர்த்தருடைய திருவிருந்தாகிய, இரண்டு சாக்கிரமெந்துக்களைமாத்திரமே நமது துதிக்கப்படத்தக்க ஆண்டவர் ஏற்படுத்தினார். அவ்விரண்டுமே திருச்சபையிலுள்ள சாக்கிரமெந்துக்களென்றான்.

Seven I say :—பெற்றிக்கிளேயர் என்பவன் எழு சாக்கிரமெந்துக்களுண்டென்று சாதிக்கிறேனென்றான். எப்படியெனில் நமது துதிக்கப்படத்தக்க ஆண்டவர் ஒருமுறை, பெரிய சனத்திரளுக்கு ஐந்து அப்பத்தினாலும் இரண்டுமீனினாலும் பரியாற்றிவிட்ட சம்பவம் உனக்கு ஞாபகமாயிருக்குமே. ஐந்தும் இரண்டும் ஏழு என்பதும் உனக்குத்தெரியுமே. ஆகவே, நமதாண்டவர் எழு பதார்த்தங்களினால், சனத்திரளைப் போஷிப்பித்தபடியால் நமது திருச்சபையும் ஏழு பரிசுத்த சாக்கிரமெந்துக்களினால் போஷிப்பிக்கப்படவேண்டுமெனக் காட்டியிருக்கிறாரென்பதைப் பிரத்தியட்சமாய் நீ காணலாமே.

Five and two make seven :—யொன்னி மேயோ என்பவன் (Johnny Mayo) உத்தரமாக, நீசொல்லுகிறதில் பாதிக்குப்பக்கம் உண்மையுண்டென்பதற்கையமில்லை. யோவான் எழுதின சவிசேஷம். சும் ஆதிகாரம் ௫, ௧௫ வசனங்களில் நாம் வாசித்திருக்கிறபடி நமதாண்டவர், ஒருமுறை ஐந்து அப்பங்களினாலும் இரண்டு மீன்களினாலும் ஐயாயிரவரைப் போஷிப்பித்தது மெய்யே. ஐந்தும் இரண்டும் எழு என்பது நம்மெல்லாருக்குத் தெரியுமே. ஆனால் ஐயாயிரவரைப் போஷிப்பித்த அந்த அற்புதத்தக்கும் சாக்கிரமெந்துக்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறதென்று சொல்லும்? என்றான்.

Deeds speak louder than words :—பெற்றிக்கிளேயர் என்பவன் (Patrick Clare) உத்தரமாய், நமது ஆண்டவர் செய்ததும் சொன்னதுமான ஒவ்வொன்றிலும், கருத்தும் போதீனையுமுண்டென்று உமக்குத்தெரியாதா? இப்பொழுது இவ்வற்புதம் சத்திய திருச்சபையானது ஏழு பரிசுத்த சாக்கிரமெந்துக்களினாலேயும் போஷிக்கப்படவும் தாபரிக்கப்படவும்வேண்டியதென்னும் மகா அபூர்வமான அற்புதத்தையென்றி வேறென்னத்தைக் குறித்துக் காட்டுகின்றது. ஆகவே நமது சபையானது ஏழு சாக்கிரமெந்துக்கள் இருக்கிறதென்று பெலப்பாய்ச் சாதிக்கிறதினாலும் நான் வேதத்தைக்கொண்டு உமக்குத் திருவுடர்த்தப் பயத்தியபடியும் அதுவே சத்திய சபையாயிருக்கவேண்டும்.

But who made the five loaves :—யொன்னி மேயோ என்பவன் (Johnny Mayo) மாறுத்தரமாய், உமது வியர்க்கியானம் மிகவுந் கேர்த்தி. உமது சபை ஏழு சாக்கிரமெந்துகளினால் தனதங்கத்தவர்களைப் போஷிப்பிக்கப் பிரதிக்கினைபண்ணுதலில் நன் ஆசாரம் இத்தன்மையதென்று மிகவும் தெளிவாய் வெளிப்படுத்துகின்றது. மெத்த நல்லது. ஆனால் ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டுமீன்களையும் உண்டாக்கினவரயாரென்று சொல்லும்.

God made the fishes and made the loaves :—பெற்றிக்கிளேயர்

என்பவர் (Patrick Clare) தேவனே சகலத்தையும் உண்டாக்கினவர். ஆகவே இரண்டு மீன்களையும் உண்டாக்கினவர் அவரே. அப்பத்தை உண்டாக்கினவர் யாரென்று நீரேன் என்னிடத்திற் கேட்கிறீர். அப்பம் ஆராலுண்டாக் கப்பட்டதென்று எவருக்குத் தெரியுமே என்றார்.

இவ்விதமே தேவன் இரண்டு சாக்கிரமெந்துக்களை மாத்திரம் ஏற்படுத்தினார். மற்ற ஐந்தையும் மனுஷரே ஏற்படுத்தினார்களென்க (Jonny Mayo) யொ ன்னிமேயோ என்பவன், சாக்கிரமெந்துக்களும் சரியாய் அப்படித்தானுண் டாயின. நமது துதிக்கப்பட்டத்தக்க ஆண்டவர் இரண்டு சாக்கிரமெந்துக்க ளை மாத்திரம் உண்டாக்கி ஏற்படுத்தினார். உங்கள் சபையைச் சேர்ந்த மனு ஷரோ, திடப்படுத்தல், தவம், அவஸ்தைப்பூசை, குருப்பட்டம், விவாகம், என்னும் மற்ற ஐந்தையும் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொண்டார்களென்றார்.

Who had the best of the argument :—இவர்களில் யாருடைய ரியாயம் உத்தமமென்றும், சத்தியத்தின்பலம், மாத்திரமல்ல, ரியாயத்தின்பலமும், யார்பக்கத்தில், சயங்கொண்டதென்றும் இதை வாசிப்போர் தெளிவாய்க் காண்பார்கள். கிறிஸ்துவின் திருச்சபைக்கும், ரோமைச்சபைக்குமிடையே உண்டாயிருக்கும் இந்தக்கேள்வியை இவர்களுடைய வாக்குவாதமே வெளிப்படுத்தும்.

Divine appointment and an outward element necessary to make Sacrament :—சாக்கிரமெந்துக்களைப்பற்றிய இந்தக்கேள்வியை இப்பொழுது ஆராய்ந்துபார்ப்போமாக.

சத்தசத்திய வேதானுசாரிகளான புறப்பட்ட ஸ்தத்தக்கிறிஸ்தவர்கள் இரண்டு சாக்கிரமெந்துக்கள் மாத்திரமுண்டென்று விசுவாசிக்கிருக்க, ரோமைச்சபையோ எழுசாக்கிரமெந்துக்களுண்டென்று சாதிக்கின்றது. ஒரு சாக்கிரமெந்தை ஏற்படுத்த, தேவரீயமமும், அத்தோடுகூடக் கிறிஸ்துவிலேயே ரியமிக்கப்பட்ட வெளியரங்கமான ஒருபொருளும் அகத்தியமாயிருக்கவேண்டியதென்பதை, இருபகுதியாரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

The true Sacraments :—ஞானஸ்னானமானது கிறிஸ்துவிலால், புறம்பா அடையாளமாகிய சலத்தோடு ஏற்படுத்தப்பட்டது. மத்தேயு 28 : 16. பார்.

ஆகவே, அது ஒரு சாக்கிரமெந்தாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதுபோலவே கர்த்தருடைய இராப்போசனத்திலிருந்தும் புறம்பான அடையாளங்களாகிய அப்பத்தோடும், ரசத்தோடும், கிறிஸ்துவிலால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே அதுவும் சாக்கிரமெந்தாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ரோமைச்சபையின் நவமான ஐந்து சாக்கிரமெந்துக்களும் இப்பரிசோதனைக்கு எப்படியும் நிற்கவே மாட்டா.

The false Sacraments :—திடப்படுத்தல் கிறிஸ்துவிலால் ஏற்படுத்தப்பட்டவில்லை. சத்தியவேதானுசாரிகளான, குருப்பிரதானித்துவ திருச்சபையார் (The Protestant Episcopalians) திடப்படுத்தும் முறைமையை அனுசரித்து வந்தாலும், அவர்கள் அதைத் திருச்சபை ரியதியாக, மதிக்கிறதன்றி, கிறிஸ்துவிலேற்படுத்தப்பட்ட ஓர் ரியமமாக மதிக்கிறதில்லை. ஆவியின் வரங்கள் அபூர்வமாய் அருளப்படுவதற்காகவே அப்போஸ்தலர் தங்கள் கரங்களைச் சிரசின்மீது வைத்தார்கள்.

The Church of Rome herself uncertain as to the time, when Confirmation was instituted :—திடப்படுத்தல் ஏற்படுத்தப்பட்டகாலம் எப்பொழுதென்று ரோமைச்சபைக்குத்தானே விசக்தெரியாது. சாக்கிரமெந்

தென்நெண்ணப்பட்ட இந்த முறைமையைப்பற்றி (Dr. Doyle) டக்ற்றர் டோயில், என்பவருடைய வினாவிடைப் புஸ்தகத்தில், பின்வருங் கேள்வியும் மறுமொழியும் அடங்கியிருக்கின்றது.

கேள்வி. கிறிஸ்துவானவர் இந்தச் சாக்கிரமெந்தை, எப்போ ஸ்தாபித்தார்? மறுமொழி. சரியானகாலம் எப்பொழுதென்று நிச்சயமாய்த் தெரியாது. ஆனாலும் வேதப்பண்டிதர்கள், அது கிறிஸ்துவநாதர் அனுசரித்த கடைசி இராப்போசனத்திலென்றும், அல்லது அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்கும் பரமண்டலத்துக்கெழுந்தருளியதுக்கு இடையிலென்றுஞ் சாதிக்கிறார்கள்.

Penance not appointed by Christ:—தவம் கிறிஸ்துவினால் ஏற்படுத்தப்பட்டவில்லை. ரோமைச்சபையானது கிறிஸ்துவினாலே தவம் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்று ரூபிக்க, சக்தியுள்ளதாய் ஒருக்காலும் இருந்ததில்லை. தவசு ஏற்படுத்தப்பட்ட, காலம், இடம், எப்போ? எங்கே? என்றாவது தவசு என்ற சொல்லுத்தானும் வேதாகமத்தில் ஆதியோடந்தமாக எங்கேயாவது காணப்படக்கூடுமென்றாயினும் அச்சபை சொல்லவேமுடியாது.

Extreme unction was not instituted by Christ:—அவஸ்தைப்பூசை கிறிஸ்துவினால் நியமிக்கப்படவில்லை. மாணவஸ்தைப்படுகிறவர்களுக்கு எண்ணெய்ப்பூசுதலாகிய, அவஸ்தைப்பூசையானது கிறிஸ்துவினால் நியமிக்கப்பட்டதேயில்லை. இதற்குச்சார்பாக மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம். 6 ம் அதிகாரம், 18 ம் வசனத்தையும், யாக்கோபு எழுதின நிருபம். 5 ம் அதிகாரம், 14 ம் 15 ம் வசனங்களையும் எடுத்துக்காட்டலாம். இவைகளோ தேச சவுக்கியத்தை விசேஷமாய்க் குறிக்கின்றன. ஆனால் அவஸ்தை பூசதல் ஆற்றும் சுகத்தைக் குறித்துக்காட்டுகிறது.

அப்போஸ்தலர் மரணத்துக்குரிய மோச நிலைபரத்தில் இல்லாதவர்களுக்குத் தயிலாபிஷேகம்பண்ணினார்கள். ஆனால் அவஸ்தைப்பூசையோ, இனிப்பிழைப்பார்களென்றும் நம்பிக்கையற்ற மரணத்தறுவாயிலிருப்பவர்களுக்கும் மாத்திரமே கொடுக்கப்படுகிறது.

Orders or Ordination of Ministers has no outward element:—குருப்பட்டந்தரித்தல் கிறிஸ்துவினால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆயினும் அவர் புறம்பான அடையாளமாகிய யாதொரு பொருளையும் ஏற்படுத்தவில்லை. ஆகவே அது ஒரு சாக்கிரமெந்தல்ல.

Matrimony instituted in Paradise, therefore not an institution of the new law:—விவாகமானது கிறிஸ்துவுக்கு காலாயிரம்வருஷங்களுக்கு முன் பாதிசில், தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒர் நியமம். ஆகையால் அது புதுப்பிரமாணத்துக்குரிய ஏற்பாடல்லவே. ரோமைச்சபையானது, திரும்பவும் இந்த விஷயத்தின்பெயரில் தனது சந்தேகத்தை ஒத்துக்கொள்ளுகின்றது. எப்படியெனில் (Dr Doyle) டக்ற்றர் டோயில் என்பவருடைய வினாவிடைப் புஸ்தகத்தில் பின்வருங் கேள்வி மறுமொளிகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

கேள்வி. விவாகமானது புதிய ஏற்பாட்டின் சாக்கிரமெந்தாக எப்போ ஏற்படுத்தப்பட்டது?

மறுமொழி. கிறிஸ்துவானவர் இந்தச் சாக்கிரமெந்தை எப்பொழுது எவ்விடத்தில் ஏற்படுத்தினாரென்பது திட்டமாய்த் தெரியாது.

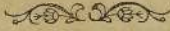
If Matrimony is a Sacrament why does not the church of Rome allow her Priests to marry

ச்சபை ஏன் தன் குருக்கள்மார் விவாகம்பண்ண இடங்கொடுக்கிறதில்லை? ரோமைச்சபையானது விவாகத்தை ஒரு சாக்கிரமெந்தாக உயர்த்தி ஏற்படுத்தி இருக்கினும் அதைத் தன் குருமாருக்கில்லையென்று மறுபபது மகா ஆச்சரியந்தான். அது இச்சடங்காசாரத்தை மேன்மைப்படுத்தியபின்பு சிறுமைப்படுத்துகிறதே.

The characteristics of a Sacrament wanting in all these five:— சாக்கிரமெந்துக்குரிய தன்மைகள் இவ்வைந்திலுமில்லை. ரோமைச்சபையின் இப்புதிய அல்லது நூதன சாக்கிரமெந்துக்களைந்தையும் இவ்விதமாய் நாம் பரிசோதிக்குமிடத்துச் சாக்கிரமெந்துக்குரிய சில விசேஷகுணங்கள் அவைகளில் இல்லாதிருக்கக் காண்கிறோம்.

(இன்னும் வரும்.)

T. G.

EDUCATION.

THE CHILDREN FOR CHRIST.

பிள்ளைகள் கிறிஸ்துவுக்கே உரியவர்கள்.

IV

“யெசோவாவைப் பற்றும் பயம் ஞானத்தின் ஆரம்பம்” என்ற வேதவாக்கியம் ஒரு பிரமாணமாய் மாத்திரமல்ல, சத்தியசம்பவமுமாயிருக்கின்றதென ஏற்கனவே காட்டினோம். இந்தச் சத்தியசம்பவம் பிரமரணத்தைப்பெலப்படுத்தும். பிரமாணம் இச் சத்தியசம்பவத்தை நிச்சயிக்கும். கிறிஸ்து பிள்ளைகளில் வைக்கும் முதல் உரித்தே இந்தச் சம்பவம். இதுபற்றியே கல்வித்தொழிலின் பயிற்சியைத் தேவன் ஆரம்பிக்கிறார். அவரைப்பற்றும் பயத்தைப் பிள்ளையின் இதயத்தில் ஸ்தாபித்தலே துவக்கம். கிறிஸ்துவினுரித்தே அங்கிகரித்தலே பிரமாணம். அவர் துடங்கும் முறையே காமும் துவங்கவேண்டும். “பிள்ளைகளை வந்து எனக்குச் செவிகொடுங்கள் நான் யெசோவாவுக்குப் பயப்படுதலை உங்களுக்குப் போதிப்பேன்” என்று அவர் பிள்ளைகளை அழைத்தார். அவர் விதித்தவழியே பிள்ளைகளை அழைத்தல் எந்த உபாத்தியினதும் முந்திய கிரியையாகவேண்டும். இப்போதையைத் தரும் விதமாய் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிப்பதெவ்வாறென்பது யாவருஞ் சிந்திக்கவேண்டிய முதல் வினா. கிறிஸ்துவின் சித்தம் யாதெனக் கேள்வியுற்றோம். அவர் வருத்த தொகுத்த வழிவகைகளை யுங் கண்டிருக்கிறோம். நாம் கற்கவேண்டிய யாவையும் இவைகளால் கற்றறியலாம். எங்கள் எசமானனாகிய அவரினது அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றினால் வழி தவறோம்; ஆகவே அவ்வடிச்சுவடுகள் யாதெனச் சுருக்கத்தில் சுறுதல் நமதப்பிராயம்.

1. பிள்ளைகள் தேவனுக்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தார்மிக வஸ்துக்களென அவர்களை மதித்து நடத்து.

2. பிள்ளைகளும் சிர்செய்ப்புச் சபாவத்தையுடையவர்களென்ற மதிப்போடவர்களை நடத்து.

3. பிள்ளைகள் பாவக் குணமுள்ள பாலிகளென்ற மதிப்போடவர்களை நடத்து. அவர்கள் மனச்சாட்சியிலும் அதுபதியவுணர்ந்து.

4. பிள்ளைகள் யேசுவினால் தேடப்படுபவர்களென மதித்தவர்களை நடத்து. கர்த்தர் உன்னோடிருக்கும்பான்மையே பிள்ளைகளோடுமிருக்கிறாரெனவும் அவர்களுக்குச் சாட்சியிடு. பிள்ளைக்கும் அவருக்கும் இனிமேலிருக்கப் போகிற சம்பந்தத்தையல்ல, இப்பொழுதிலிருக்கும் சம்பந்தத்தையே காட்டியவர்களுக்குணர்ந்து, இதுவே நீ கட்டும் நற்கூரம்.

5. பிள்ளைகள் தேவவாக்கின் பலத்த சத்தியங்களை விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியவர்களெனவும் பாலித்து அவர்களை நடத்து.

6. ஆயினும் அவர்களைப் பாலியரெனவும், மதி. அவர்கள் பத்திவைராக்கியம் அவர்கள் வயதிற்கேற்றதாயிருக்குமே. வளர்த்தவர்களில்காண்கும் பத்திவைராக்கியத்தைப்போன்ற பாசாங்கு காட்ட அல்லது வேடந்தரிக்க விடாதே. பிள்ளைகளினது களிப்புக்குஞ் சந்தோஷத்துக்கும் இசையவே பத்திவைராக்கியமுயிருக்கும்.

7. பிள்ளைகள் ஸ்திரி புருஷராயிருக்கவந்தவர்களன்றி இப்பொழுதேனும் இனிமேலாகிலும் தேவதூதர்களாய் அல்லவென்று பிசாசாய்ப் பிறப்பதற்கு வந்தவர்களல்லவே. அவர்கள் துக்க அனுபவத்திற்கும் குறும்புத்தன்மைக்குமே இசைந்த குணமுடையராய்ப் பிறந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சிட்டுசையினுவலர்கள் சீர்ப்படவேண்டும்.

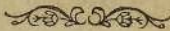
8. பிள்ளைகளின் திராணிக்கிசையவே அவர்களுக்குக் கற்பித்தல்வேண்டும். அவர்களை அவர்கள் திராணியில் மேல்நோக்காய் பறக்கவிடாதே.

9. யாவற்றில்கின்றும் விசேஷமாய்ப் பிள்ளைகளை மிருத்த பட்சத்தோடும் தகுந்த நேசத்தோடும் நடத்தப்படவேண்டியவர்களென்பதை நினை.

10. பிள்ளைகளோடும் பிள்ளைகளுக்காகவும் பிரார்த்திப்பதவசியமென்று கினை.

11. இனமையிலே பிள்ளைகள் குணப்படுவார்களென்பதை நினைத்துக் காத்திரு. வேதமே இதற்குச் சாட்சி. ஏக்காலத்தள்ள இயிகாசங்களும் இதற்குச் சாட்சி. தற்கால அனுபவமுமிதற்குச் சாட்சி. கல்விப்பயிற்சி விதைத்தலுக்குச் சமயாம். தனித்தனியே வித்து யாவும் வளர்வது சங்கைக்கிடமாயினும் மொத்தமாய்ப் பலன்பிறக்குமென்பதிலேதுஞ் சங்கையின்றிச் சாக்கும் நிச்சயத்தோடிரு.

J O R.

INTEMPERANCE.

HELPING MOTHER. (A STORY)

மதுபானம்.

தாய்க்குதவி (ஓர் நடந்த சங்கதி.)

இருபது வருஷங்களுக்குமுன் (England) இங்கிலாந்தின் தென்பாரிசுமாய் கடற்கரையிலுள்ள (Portsmouth) போர்ட்ஸ்மவுத் என்னும்பட்டினத்தில் ஒரு சிறுத்தெருவில் (Margaret Hunt) மார்க்கிறற்கன்ம் என்னும்

ஒரு ஏழை ஸ்திரீயும் அவளுடைய பிள்ளைகளும் வாசம்பண்ணீரர்கள். வசந்தகாலத்தில் ஒருநாள் சாயந்தரம் குளிர்ந்த வேளையில் தனது கைக் குண்டைதையத் தாராட்டும்போது, தன் அழுக்கையை அடக்கக் கூடாதவளாய் முகக் கோட்டரவுடன் துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்திவ்வளாய் ஒரே அறைமாத்திரம் உள்ள தனது வீட்டில் (Margaret) மார்க்கிறற் என்பவன் உழுக்கார்த்திருப்பதை நீ கண்டிருக்கக்கூடும்.

அவளுக்குச் சமீபமாய் பத்துவயதுள்ள அவளுடைய மகன் நின்றான். அவன் தனக்கு இளைய இரண்டு சகோதரிகளையும் பார்த்து, அம்மாவைத் தொந்தரவு படுத்தாதிருங்கள் என்றான். அவ்வேளையில் முரட்டுத்தனமுள்ள தற்குணப்பையன் ஒருவன் பக்கத்தில் நின்றான்.

அவர்களில் ஒரு சிறுபெண்பிள்ளை அந்த அறையின் ஒருமூலையில் டிடக்கிறவரைத் துக்கத்துடன் பார்த்து, தாயை நோக்கி, அம்மா இனி ஒருபொழுதும் ஐயா விழிக்கமாட்டாரா என்றான். அதற்குத் தாய், மகனே, இல்லை, இல்லை, அவர் இறந்துபோனார், இனியொருக்காலும் விழிக்கமாட்டாரென்று அழுதழுது சொன்னான்.

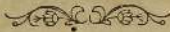
மூதனூன் இராத்திரியே அவர்கள் பிதா தவறணையில் நின்று தலைகெட்ட வெறியுடன் வெருரேருசென்று வீட்டிற்கு வருகையில், அவர்கள் வீடு கீழறையாயிருந்தபடியால் வாசம்படி, தடக்கி, கீழ்ப்படிகளில் இடறிக் கற்கள் பரவியிருந்த அடித்தளத்தில் விழுந்து உடனே இறந்தான். அவன் வெருகால மதுக்குடியன். அவனுடைய சமுசாரத்தவர் மிக வறியவர்களாய் இருந்தார்கள். மூத்தமகன் உளைக்கிற அற்பபணத்தை, தனக்குப் பிரியமானவேளை எப்போவாகுதல் கொடுக்கிறதண்டு. அவனோ தன் நயம்பார்க்கிற ஒரு சோம்பேறி. அவன் தன் காரியம் பார்க்கிறதேயன்றி, தன் மாதா, சகாதர சகோதரிகளைச் சற்றுக் கவனிக்கிறதேயில்லை.

காரியமிப்படியிருந்ததால் (Mrs. Hunt) கணம் அம்மா வெரு துக்கத்தோடும் தரித்திரத்தோடும் தன் நாளைக் கழித்தாள். இப்பொழுதோ இக்கடைசியியாகுலம் மிகக் கொடியதாயிருந்தது. அவன் தன் புருஷன் சீவனோடிருக்கையில், மணத்திரும்புவான். சொஸ்தபுத்தியுடையவறாய்ச் சீராய் நடப்பான் என்று நம்பியிருந்தாள். ஆயின், இப்போ இறந்துபோனான். தேவனிடம் இரக்கம் பெறவாகுதல் மணத்திரும்பவாகுதல் சண்டேரமுல் கிடையாமல் சடுதியாய் இறந்தான்.

“வெறியர் தேவனுடைய இராச்சியத்தைச் சுதந்திரப்பதில்லை” என்னுந் தேவவாக்கையும், தன் மூத்தமகனோ பிதாவின் அடிச்சவட்டைப் பின்பற்றி நடப்பதையும் நினைக்கிறதினால், திடுக்கிட்டு அடக்கக்கூடாத துக்கமுள் எவளாயிருப்பது ஆச்சரியமல்ல!

“இன்றிரவு என்னசாப்பாடு இருக்குது” என்று மூர்க்கத்துடன் தன் தாயின் துக்க சிந்தனையைத் தடுத்துக் கேட்டான். அவன் கொஞ்சம் அப்பம் மாத்திரம் இருக்குது என்றான். அதைக் கேட்டவுடன், சட்டெனத் தொப்பியை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே போனான். ஆகன் போனவுடனே, முன்சொல்லிய சிறுபையனாகிய யோட்கு தன் மாதாவின்விடத்திற்போய் தன் கையால் அவள் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அம்மா அழாதே, தயைசெய்து இப்படி அழாதே, ஐயா இறந்துபோனார். தேவனும் எங்களுடைய ஐயாவாயிருக்கிறார், அவர் எப்பொழுது கிவிக்கிறார், அவரே உத்தம நேசர், அவர் நம்மைப் பாதுகாப்பார், அப்படியே என்கள் உபாத்தியாயர் பலமுறையுந்

சொல்லியிருக்கிறார். அது நிச்சயம் என்று நானும் நினைக்கிறேன். இனி அழாதே, இப்படி நீ துக்கப்படுவதைப்பார்க்க, என்னை முடியாது அம்மா என்று சொன்னான். யோட்சென்பவன் தான் படித்துவந்த சூய்வுரூட் பள்ளிக் கூடத்தில் ஒரு நல்ல படிப்பிணையைப் படித்திருக்கிறென்று காணலாம். நாம் உதவிக்காகப்பண்ணும் பிரார்த்தனையைக் கேட்க, ஆயத்தமாயிருக்கும் இரக்கமும் நேசமும் பொருந்திய இரட்சகர் இருக்கிறார் என்று நம்மைத் தாபரிக்கிறவர் எங்கள் சகல விசாரங்களையும் தம்மிடத்தில் ஒப்புவிக்கும் படி சொல்லியிருக்கிற பட்சமுள்ள நல்ல பரமபிதாவாய் இருக்கிறாரென்று படித்துக்கொண்டான். (Mrs. Hunt) கன்ட் அம்மாளோ (George) யோட்சென்பவனைப்போல நம்பிக்கையும் விசுவாசமுமுடையவளாய் இருக்கவில்லை. அவள் தன் சிறியமகனை ஆற்றும்படி தன் கண்ணீரைத் தொடைத்தாள். ஆனாலும் பிற்காலங்களில் துக்கமுஞ் சஞ்சலமும் வருமென்றஞ்சினான்.
(இன்னும்வரும்.) T. G.

SKETCH OF A SERMON.

பிரசங்கக் குறிப்பு.

அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமண்ணிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது. ஏபே. I: 7.

இதற்கடுத்த வசனங்களில் பவுல் அப்போஸ்தலன் தேவன் அருளின ஆவிக்குரிய மேன்மையான ஆசீர்ப்பாதங்களின் நியதித்தம் தேவனைத்துமிக்கிறான். அவ்வாசீர்ப்பாதங்களெவைகளென்று, 4, 5, 6 ம் வசனங்களிற் காண்க. மூகவுரையில் அவர்களுக்குள் பெரிய ஆசீர்வாதமாகிய மீட்பைக்குறித்துப் பேசுகிறான்.

முதற்கவனிக்கவேண்டியது.

சொல்லப்பட்ட மீட்பென்ன.

இராசநிறையின் நின்றும்,

இச்சீவியத்துக்குரிய வருத்தங்கள், கிலேசங்களினின்றும்,

மீட்கப்படுவது சதாகாலமீட்பல்ல.

பாவ அதிகாரத்தினின்றும்,

தேவனுடைய பரிசுத்த பிரமாணம் விதிக்கும் தண்டனையினின்றும்,

சாத்தானுடைய அதிகாரத்தினின்றும், மீட்கப்படுவதே மீட்பு.

சரீர மீட்பல்ல ஆத்தமமீட்பு.

இது சகல பாவத்தினின்றும், பாவதண்டனையினின்றும் விடுவிக்கும் பூரணமீட்பாயிருக்கின்றது.

மீட்கப்பட்டவர்களுக்கு உத்தரிக்கும் ஸ்தலமொன்று வேண்டுவதில்லை, இதை நிறைவாக்கப் பிறிதொன்று செய்யப்படவேண்டுவதில்லை. ரோமர். 6: 16, 17, 19, 20, 22.

இரண்டாவது கவனிக்கவேண்டியது.

இந்த மீட்பை எதினால் பெறலாம்.

நீற்கிரியைகளினால் அல்ல.

சன்மார்க்கச் சீவியத்தினால் அல்ல.

அறிவினால் அல்ல.

நாங்கள் தேவனுடைய வாக்கை வாசித்தும், சாத்திரக்களைக் கற்றுத் தேறியும், மனுவருக்கு முன் குற்றமற்றவர்களாய்ச் சீவித்தும், அதிக தருமத்தைச் செய்தும் வருவது நம்மை மீட்கமாட்டா.

பணத்தைக் கிரயமாய்ச் கொடுத்து மீட்பை வாங்கக்கூடாது.

ஒரே தேவனையும் அவர் இரக்கத்தையும் விசுவாசிப்பதினால் மாத்திரம் மீட்பைப் பெறக்கூடாது. யாக். 2: 19.

இந்த மீட்பு யேசுக்கிறிஸ்து மூலமாகவும்.

விசுவாசத்தைக்கொண்டும்.

பாவநிலிர்த்திக்காகச் சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தினாலும் உண்டாகின்றது.

விசுவாசத்தின் வழியாய்ச் சிறிஸ்துவர்களுள் ஐக்கப்படுவதினால் இம்மீட்புக்குப் பங்காளராகிறோம்.

மூன்றாவது கவனிக்கவேண்டியது.

இரத்தஞ் சிந்ததலினால் அதாவது கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் மீட்பைப் பெறுகிறோம். இதுவே செலுத்தப்பட்ட கிரயம். எபி. 9. 22. 1 பேதுரு. 1; 18, 16, எபி. 9. 12,

கிறிஸ்துவின் மரணமேயன்றி வேறொன்றும் எங்கள் மீட்பைச் சம்பாதிக்கமாட்டாது.

நாலாவது கவனிக்கவேண்டியது.

இம்மீட்பு பாவமன்னிப்பைத் தருகின்றது, சகலபாவங்களுக்கும் மன்னிப்பைத் தருகின்றது. எபி. 8 : 12.

போதனை.

1 வது. இம்மீட்பு அருமைபானது.

இதின் கிரயம் கிறிஸ்துவின் இரத்தம்.

இதில்பலன் ஆத்தமா நீத்தியமரணத்தினின்று விடுதலைபெறும் இரட்சிப்பு.

2. மீட்புக்காகப் பிறிதொன்றில் நம்புகிறது பயித்தியம்.

சைவத்திலும், மகமதியத்திலும் மீட்பில்லை.

3. எப்பொழுதும் கிறிஸ்துவை இரட்சகராகக் காட்டுவதும், பவுலைப் போல் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவையன்றி வேறொன்றையும் அறியாமலிருப்பதும் அதிக முக்கியம். 1 கொரி. 2 : 2

4. இம்மீட்புச் சம்பாதிக்கப்பட்டபடியினால் கிறிஸ்துவில் அன்புகூரவும், அவருக்கு ஊழியஞ்செய்யவும்.

பாவத்துக்கு விடுதலைபெற்று அவரைப்போலாகத் தெண்டிக்கவும். கடமை எங்கள்மேல் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

உமக்கு இந்தமீட்பில் பங்குண்டோ?

[உத்தரம்.] ஆமென்றால் அத்தாட்சியென்ன?

[உத்தரம்.] இல்லையென்றால் மீட்பைப்பெறாமல் மாணமடையப்போகிறீரா? சீவியத்தில் பெருவிட்டால் மரணத்தின்பின் பெறமாட்டீர்.

A TRICK.

பித்தலாட்டம்.

தீவினைசெய்வது மூடனுக்கு வினையாட்டு. நீதி. 10: 23. மூடத்தனம் புத்தியினனுக்குச் சந்தோஷம் நீதி. 15: 21.

அநேக சிறுவர்கள் தங்கள் அயலாருடைய தோட்டத்தில் புகுந்து பூச்செடிகளைப் பறித்துப் பயிர்வைத்திருக்கும் சட்டிகளைச் கவிழ்த்தப் பந்தலிலே படரவிட்ட முந்திரிகைக் கொடிகளை அறுத்துச் சேதப்படுத்தி விடுகிறார்கள். வேறுசிலர் கிறிஸ்தவர்கள் கூடித் தேவாரத்தைசெய்யுந் தருணத்திலே போய்க் கல்லெறிந்து அவர்கள் சிந்திக்குஞ் சிந்தனைகளைக் கலகிக்கேடுசெய்கிறார்கள். வேறுசிலர், தங்கள் அயலார் சமாதானமாய் நித்திரைகொள்ள விடாமல் வீடுகளின்மேலே கல்லெறிந்து கலக்கிறார்கள். அவைகளைக் கண்டவன், ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்களென்று கேட்டால், வினையாட்டுப் பார்க்க என்கிறார்கள் இப்படித் தேவனுக்கும் அயலவனுக்கும் விரோதம் செய்தோ வினையாடுகிறது சிலகாலத்தின்முன் பத்துப்பன்னிரண்டு பிராயமுள்ள ஓர் சிறுவன் தன் அயலான் வீட்டுக்குப்போய், “நான் ஒருமுறை உம்முடைய களஞ்சியத்தின் சாளரவாயிலின் கண்ணாடியின்மேல் கல்லெறிந்து அதை உடைத்துப்போட்டேன்” என்றும் “அந்த ரட்டத்தை நீக்கப் பணங்கொடுப்பேன்” என்றுஞ் சொன்னான். அவன் இது தீதென்று தானாய் உணர்ந்து அறிக்கையிட்டானே, தனது பெற்றாரால் ஏவப்பட்டு அறுக்கையிட்டானே தெரியாது. அந்த அயலான் தன் களஞ்சிய வீட்டுக்குப் போய் சாளரவாயிலின் கதவிலே பதிக்கப்பட்ட ஒன்பது கண்ணாடித்துண்டுகள் உடைக்கப்பட்டிருந்ததையும், உடைத்த கல்லுகளெல்லாம் அங்குயிற்கும் களஞ்சியவீட்டுப்பாதையிலே இருக்கவும் கண்டான்.

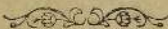
இந்தச் சிறுவன் செய்த தீவினையில் பகிடியுயிருக்கிறதாவென்று, தேர்ந்து பாருங்கள். அந்தத் துரைமகனே, முன் எப்போவென்கிலும் இந்தச் சிறுவனைக் கோபம் மூட்டவில்லை, இச்சிறுவன் பழிவாங்கஎண்ணி, இதைச் செய்யவுயில்லை, துரைமகனுக்கு ரட்டம்வருவிக்கும் நோக்கமாக இதைச் செய்யவுயில்லை. இதற் பகிடி எங்கேயிருக்கிறது? கண்ணாடிகள் உடைகிற சத்தத்தைக் கேட்கிறதிலா? தான் ஏறியுந் கற்கள் இலக்காய்க் கண்ணாடித்தட்டில் விழுகிறதைப் பாக்கிறதிலா அவனுக்கின்பம்? தனக்கு ரட்டஞ் செய்யாத ஒருவனுடைய ஆஸ்தியைச் சேதப்படுத்தி அவனைக் கெடுக்கிறதில் ஒருவனுக்கின்பமுண்டா? பாருங்கள் ஆளுமும் இவ்வித தீவினைகளில் இருவகையான கேடுகளிருக்கின்றன. முதலாவதாகப், பெற்றருக்கு இது மிகவும் மனவிதனம், அவர்களைச் சஞ்சலப்படுத்துவது மனதார இவனுக்கு இதமாயிருக்குமா?

இரண்டாவதாக, இச் சிறுவன்செய்த தீவினை அயலகமெங்கும் சீக்கிரத்திற் தெரிய உத்தவிமெ. அந்த அயலகத்தில் அன்றுமுதல் ஈடக்கும் தீவினைகளெல்லாம் இவனே செய்தானென்று, எவரும் அசுனைப்படுவார்கள். ஒரு வீடு எரிந்தால் அந்தவீட்டுக்கு நெருப்புவைத்தது இவன்தான் என்பார்கள்.

பிள்ளைகளே, நீங்கள் கிறிஸ்துநாதரை உற்றுப்பாருங்கள். அவர் பாலியமாயிருந்தபொழுது எப்படிநடந்தார். தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் பிரியராயல்லவோ? அவர் வாலிபனாய் நடந்தபொழுது எப்படி நடந்தார்? தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் இத்தமாதனைகளைச் செய்தார் அல்லவோ? அவர் குருவாயிருந்தபோது என்ன செய்தார்? பிதாவின் மகிமைக்கும் மனுஷ

ருடைய ஆத்தமாவுக்கும் சரீரத்துக்கும் நயமானதை அல்லவோ செய்து வந்தார்? ஆகையான் நீங்களும் அவரையே பற்றிசடவுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் இம்மை மறுமை இரண்டிலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாய் இருப்பீர்கள்.

L. S.

HINDUISM.

இந்துமதம்.

IT IS NOT UNIVERSAL.

இந்துக்களே, தேவனை முன்னிட்டு உங்கள் சமயத்தை ஆராயப் புகும் பொழுது, சமயிகளைத் தூஷணிப்பதல்ல, சமய வழுக்களை உமக்குத் தெரிவிப்பதே நமது நோக்கமென்பதை ஆரம்பத்தில் அறிவிக்கிறோம்.

உலகத்திலே அனேக சமயங்கள் இருக்கின்றன அல்லவா, அவைகளில் ஒவ்வொன்றும் தான்தான் மெய்ச்சமயமென்று கொக்கரித்து மற்றவைகளைக் கண்டிக்கின்றன. இதனாலும் சருவலோக சம்மதத்தினாலும் ஒரே தேவனால் மனுஷனுக்கு அருளப்பட்ட ஒரே மார்க்கம் மாத்திரம் இருக்கவேண்டுமென்பது திருஷ்டாந்தப்படுகிறது.

நிலம், நீர், ஆனல், காற்றுமுதலான இன்றியமையாத ஈவுயாவையும் எவ்வகையோர்க்கும் தேவன் சாதாரண ஈவாய்க் கொடுத்திருக்கிறார். இவை மது, உமது, மெக்கேராத, உமக்குத்தகும் என்னும் வகையறையில்லாதவைகளாயிருக்கின்றன. இதுபோலவே அந்த ஒரே தேவனானவர் ஒரே மாமிசமும், ஒரேவகையான ஆத்தமாவும், ஒரேவகையான அந்தக்கரணங்களுமுள்ள ஒரேசாதியான மனுஷர் யாவருக்கும் பொதுவான ஒரே இரட்சிப்பின் மார்க்கத்தைக் கொடுத்திருப்பாரென்பது அத்தாட்சி வேண்டாத சத்தியம். உலகப்படத்தில் உள்ளங்கையத்தனையான இந்துதேசத்தில் வசிப்பவர்மாத்திரம் அனுசரித்தற்கியையான போதனை சாதனைபுள்ளதும் மற்றைத்தேசவாசினரான இலட்சக்கணக்கான சனங்கள் ஆசித்தாலும் யோசித்தாலும் அனுசரித்தலுக்குக் கூடாததுமான ஒர் சமயத்தை, வேண்டொர் வேண்டுகோளறிந்து விடையருளும் பரமபதி அருளிச்செய்தாரென்பது யுத்தி நியாயங்களுக்கு எவ்வளவேனும் ஒவ்வாத பேச்சாயிருக்கிறது. 'தேவன் ஒருவரென்றும், அவர் அருளியவேதும் ஒன்றென்றும், குருதிட்சை ஒன்றென்றும், மோட்சம் ஒன்றென்றும், அம்மோட்சத்தை (ஒன்றான வேதவழியில்நின்ற, ஒன்றான தீட்சைபெற்று ஒன்றான தேவனைவணங்கி) பெறத்தக்க மறுபிறவி ஒன்றென்றும்' உமது ஞானிகளுக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

காரியம் இப்படியிருக்கையால், இந்துசமயமானது ஒன்றான மெய்த்தேவனால் மக்களுக்கு உறுதியைப் பயப்பித்தற்பொருட்டு அருளப்பட்ட அந்த ஒன்றான மார்க்கந்தானே என்று விசாரணைபண்ணுவோமாக.

இந்துசமயமானது இந்துஸ்தானமென்னும் இந்தஇடத்தில் வசிக்கும் இருள்பிடித்த இந்துக்களாகிய நீர் அனுசரித்தற்கு மாத்திரம் இசைவானதாய் இருக்கிறதேயன்றி, எத்தெந்த இடத்திலும் இருக்கிற சாதிக்காரர், பாஷைக்காரருக்கு சாதாரணமானதாய் அருளப்பட்டதில்லிய சமயமல்ல.

இன்னும் சற்றே விபரமாய்ச் சொல்லுகிறோம், கேளுங்கள். இந்துசமயம்.

தில்லையைக்காண, காசியிலிறக்க, கங்கையில் ஸ்ரானிக்க என்பவற்றால்
 லும் பிறவற்றாலும் ஸ்தான சம்பந்தியாயும், பிராமணனை சமந்தமும், அவ
 னை மஹையாளனென்பன முதலியவற்றால் வருணசீம்பந்தியாயும், இந்த
 அட்சரேகைக்கு இசைவான, உதய, உச்ச, அந்தமன முதலிய நிலைக்கிசை
 ந்ததாய்ச் சொல்லப்பட்ட சோதிட சம்பந்தியாயும், இந்துஸ்தானிகன்மா
 த்திரம் தழுவத் தன்னக்கூடிய ஆசார அநாசார சம்பந்தியாயும் இந்துக்களுக்
 குமாத்திரம் கைகூடத்தக்க உண்பனவு உடுப்பனவு நடப்பனவு முதலியவ
 ற்றிற்கே இசைவுள்ளதாயும் இருக்கின்றது.

துருவவாசிகளுக்கும் பிறகண்டங்கரிலே வசிப்போருக்கும் பரதகண்ட
 மாகிய உங்கள் பூமியில் பிறக்குஞ் சலாக்கியம் கிடைக்கவில்லையென்று
 லும், காசி, சிதம்பரம் முதலிய ஸ்ரீல தரிசனங்களும், விங்கப் பிரதிஷ்
 டையாய் வரும் புண்ணியபலமும், இளகீர் முதலியவற்றால் அபிவேகஞ்
 செய்யும் பேறும், உங்கள் சமய நூல்களில் சொல்லப்பட்ட கைவேத்தியங்க
 ளை நிவேதிக்கும் இயல்பும், திருவிளக்கிவேதினால் அடையும் பலனும்,
 கௌசிகரிஷி கோத்திரத்திற் பிறந்த ஆதிசைவராகிய பிராமணசாரிய
 தீட்சையும், உங்கள் பாடல்களில் சொல்லப்படும் ஆசௌசப் பிரயோக
 ங்களும், ததித்தத்தரிக்கப் பிள்ளையார் பிடிக்கக் கோமயமும், அதுவுட்பட
 ச்சொல்லப்பட்ட பஞ்சகௌவியமும், உங்கள் பாண்டுகளில் வாசிக்கத்தக்
 க புராணங்களும், உச்சரிக்கப் பஞ்சாட்சரம் முதலிய மந்திரங்களும், ஸ்ரீ
 னிக்கக் கங்கை, சேது முதலிய தீர்த்தங்களும், உண்ணச் சுத்தபோசனமும்,
 உடுக்க தோய்த்துக்கட்ட தோல் ரோமங்களல்லாதவற்றால் கெசவுப
 ண்ணிய வஸ்திரங்களும், மற்றவை கண்டப்பகுதிகளில் வசிப்போர் பலர்க்
 கு இல்லவேயில்லை. அப்படியானால் இதுசொல்லப்பட்ட துருவகண்ட
 வாசிகளுக்கு உரிமையல்லாமல் சமைக்கப்பட்ட ஓர் சமயமென்று தோன்று
 கிறதே.

தெளிதல்.

கிணைகிதரே, உங்கள் சமயம் ஆத்தம கோடிகளை இரட்சித்தற்பொருட்டுத்
 தயாநிதியாகிய தேவன் அருளினைதென்று நினைக்க இடமில்லை. இதாசிக்
 க்கள், கால இடபேதங்கள் அறியாத கிஞ்சித்துவமுள்ள மனுஷனாகற்
 பிக்கப்பட்டதென்று சொல்லத்தக்க அபூரணமுள்ளதாயிருக்கின்றது. இந்து
 க்களுக்குமாத்திரம் ஈடேற்றத்தின் வழியைக்காட்டி, சாத்திர சூத்திர விஷய
 ங்களில் வல்லவரும், ரெங்கோல் நிறமையுள்ளவரும், பிறருமாகிய கோடா
 கோடி சனங்களை வஞ்சித்துவிட்டாரென்று நினைப்பது பெருந்தப்பறை
 யல்லவா. காப்பிரிகன் தாங்கள் அதிக சொரூபிகளென்றும் தேவனால்
 ரேசிக்கப்பட்டவர்களென்றும் மூடத்தனமாய்ச் சொல்வதுபோலப், பாவங்க
 ளுக்குளெல்லாம் கொடிதாயிருக்கும் பாவங்கள் நிறைந்த பாடல்களையும்
 விக்கிரககோவில்களையும் புறம்பான கிருத்தியங்களையும் கொண்டாகிற
 ஈரே உம்மை மெய்ச்சிக்கொள்ளுகிறீர். உங்கள் பூமி புண்ணிய பூமியென்
 றும், நீங்கள் புண்ணிய ஆத்தமாக்களென்றும், உங்கள் சமயம் பரிசுத்த
 முள்ளதென்றும், பேசுகிறதென்ன! இது ஒரு புதினம். மிலேச்சராகிய நீர்
 அறிவாளிகளை மிலேச்சரென்பது துணிகரம். இந்துக்களொழிந்த மற்றக்க
 ண்டவாசிகளைப் பாவாத்துமாக்களென்று நிந்தித்துப்பேசுவது அதருமமா
 யிருக்கிறது. நீங்கள் இகழ்ந்துபேசுகிற சாதியாருக்குள், உங்களுக்குள்
 இல்லாத தேவபந்தி, இராசாங்கந்தி, கல்விவிற்பந்தி, சம்பாத்திர தர்மங்கள்,

அபிவிருத்தியடைந்துவருகிறதை நீங்கள் பிரத்தியட்சமாய்க்கண்டும், வானர
ந்தன் வாலைப் புளுகுகிறதுபோல உங்களை உயர்த்திப் பேசிக்கொள்ளுகிறீர்
கள். நிரட்சவாசிகளைப்போலத் துருவவாசிகளையும் படைத்த சருவலோக
நாயகராகிய தேவன் இந்துசமயத்தை அருளியிருப்பாரானால் உமக்கேயன்
றிப் பிறர்க்கும் பயன்படாத இப்படி ஒருசமயத்தைப் பாரபட்சமாய்க் கொ
டுப்பாரா? யாவருக்கும் பொதுவான தேவன், சாதாரணமாய் ஈந்தரு
ளிய கிறிஸ்தசமயத்தை அங்கிகரிக்க வகைபார்ப்பீராக. அது இங்கிலாந்தி
லும், அமரிக்காவிலும் மற்றெந்தத் தேசத்திலும், ஒருவாக்கும், எழுத்தும்
மாற்றப்படாமல் சாதாரணசமயமாய்க் கைக்கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கின்றது.
ஒரேருளியன் யாவர்க்கும் நமதுமேது என்று சொல்லத்தக்கதாய் விகற்பயி
ன்றித் தரிசனை சொடுக்கிறதுபோல, கிறிஸ்தசமயமும் சகலருக்கும் ஒன்ற
ய் நின்று இருளில்சோதியை வீசுகிறதே. இங்கிலீசர் நாழிகைவட்டம் மு
தவியவற்றை இந்த ரேகைக்கு இசையத் திருப்புகிறதுண்டு. விவிலியநூலி
லோ எந்தத்தேசத்திற்கிசையவாயினும் மாற்றிய ஒருசெய்கையை எப்பொ
ழுதாயினும் கேட்டதுண்டா? சூலபாஷைக்கு வழுவிப்போமோ என்ற
எம்பலிப்பு அவரிடத்திலிருக்க நாம் மட்டிடத்தேயன்றி, ஊருக்குத்தக்க
பாங்கான விகற்பத்தைக் கற்பித்ததை அறியோம்.

எல்லாமறிந்த சருவருளமுள்ள தேவன் ஆக்கியோராயிருப்பதினால் கிறி
ஸ்துமார்க்கம், எந்தச்சாதியாருக்கும், பாஷைக்காரருக்கும், வந்தியிலுள்ள
வருக்கும் ஏற்றதாகவேயிருக்கிறது.

சினேகிதரே, இவைகளை யோசித்துப்பார்த்து, இந்துமதமல்ல, கிறிஸ்தசம
யமே தேவனால் அருளப்பட்ட ஒன்றான மெய்ச்சமையமென்று ஒப்புக்
கொள்வீராக. (இன்னும்வரும்.)

E. H.

CLAIMS TO INFALLIBILITY EXAMINED.

பாப்பு தவறற்றவரேன்ற கோள்கைக்கு அத்தாட்சி

உண்டா.

எரிசிற முட்செடியில் தேவன் மோசேக்குத் தரிசனமாகி இஸ்ரவே
ற்சனங்களை அடிமைத்தனத்தினின்று மீட்பவன் நீயேயென்று சனங்க
ளுக்குத் தெரிவியெனச் சொன்னபோது, அவன் அவர்கள் என்னை நம்பா
ர்களே என்று தடை சொன்னான். அப்பொழுது அவனுக்கு அற்புதஞ்செய்
யும் வல்லமையைத் தேவன் அருளினதினால் அத்தடையை நீக்கினார்.

யேசுக்கிறிஸ்து நம்மைப் பாவத்தினின்று விடுவிக்கும் இரட்சகரா
கத் தம்மை நமக்கு வெளிப்படுத்தியபொழுது, பிதா தம்மை அனுப்பி
னார் என்பதற்குத் தாம்செய்யும் அற்புதங்களையே அத்தாட்சியாய்க் காண்
பித்தார். அப்போஸ்தலர், தேவன் தமது குமாரனின் மரணத்தினால் பாலிக
ருடன் ஒப்புரவாக்கப்படுவாரென்றும், அந்த ஒப்புரவாக்குதலின் வாக்கைத்
தங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தாரென்றும், மறுவுசாதிக்குத் தெரிவித்தபொழு
து, அவர் அடையாளங்களைக்கொண்டும், அதிசயங்களைக்கொண்டும், அற்
புதங்களைக்கொண்டும், பரிசுந்தராலியைவைக்கொண்டும் அவர்களைக்குறி
த்துக் கூப்பிட்டுப் பார்த்தார்.

மேலும், இத் தேவ தானுபதிகளின் குணத்தைப் பரிசோதிக்கும்பொழுது மோசேயை மிகச் சாந்தமுள்ளவனாகக் காண்கிறோம். யேசு மகிமை நிறைந்த ஆண்டவராயினும் தம்மைத்தாமே தாழ்த்தி மிகத் தாழ்மையுடனே நம்மைச் சந்தித்தார். அப்போஸ்தலரும் எங்குத் திரிந்து பாவிக்களைத் தேவனுடன் ஒப்புரவாருங்கனென்று கண்ணீருடன் வேண்டிக்கொண்டார்கள். பேதுரு தனது உடன் முதியோரைத் தேவ சக்தரத்துக்கு அதிகாரிகளாயிராதபடி வெளியரக்கமாக எச்சரிக்கிறார்.

அப்போ, பாப்புவுக்கே மனுஷர் யாவரும் சமய காரியங்களில் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்று ரோமான்சமயம் ஒரு பிரமிக்கத்தக்க பிரசித்தம் பண்ணும்போது, அதிகார அடையாளங்கள் இன்றியிருப்பதால் நாம் அந்த எதிர் ப்பது ஆச்சரியமா?

இன்னும் பாப்புவுடைய நடக்கையைச் சரித்திரங்களினால் அறிகிறபடி, மோசே கிறிஸ்து அப்போஸ்தலர் என்பவர்களுடைய இலட்சணங்களுடன் ஒப்பிடப்பார்க்கும்போது முழுவதும் மாறாகவிருப்பதைக்கண்டு, நாம் விசமடைவது ஆச்சரியமா?

மேலும் பாப்புவுடைய போதனைகளின் தன்மையை ஆராயும்பொழுது அவர்களுடைய போதனைகளைப்போல மனுஷருக்கு அன்பும் இரக்கமும் நிறைந்தவைகளாய் இருப்பதற்கு மாறாய் அகங்கார கற்பிதங்களாய் இருக்கின்றன. அப்போ நாம் பாப்புவை நோக்கி, “தேவன் உன் மூலமாய்ப் பேசுவுயில்லை, தேவதானுபதிக்குரிய அத்தாட்சிகளாவது, குணமாவது, போதனையாவது உன்னிடத்திலில்லை” என்று சொல்வது ஆச்சரியமா?

J. C. S.

BRIDEGROOM RUINED BY THE BRIDE.

மணவாளனைக் கேடுத்த மணவாட்டி.

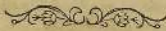
ஓர் வாலிபன் தன் சரீர சவுக்கியத்துக்கென்று இடைக்கிடையே வெறியுள்ள சில குடிவகைகளைப் பாலித்துவந்தான். ஒருநாளாயில் அவன் தன்னந்தனியே உழுக்கார்த்திருக்கையில், தான் கொஞ்சக்காலமாக இடைக்கிடையே பாலித்துவரும் குடிவெறியினால் உண்டாகப்போகிற தீமைகளைக் குறித்துச் சிந்தித்தத் திடுக்கிட்டுப் பயந்து துணுக்கெறிந்து, என் சீவனுள்ள காலமெல்லாம் இவ்வகையான மந்துள்ள வஸ்துக்களை இனிமேல் எப்போவாருதல் பாலிப்பதில்லையெனத் தீர்மானித்து, அன்றுதொடக்கம் மந்துள்ள வஸ்துக்களை முற்றாய் விட்டுத்தள்ளினான்.

இப்படியிருக்கையில், அவ்வாலிபன், கல்லியறியில் தேறியவரும் பாக்கியவாட்டியுமாகிய ஓர் துரைச்சாணியை விவாகம்பண்ணிக்கொள்ள வாக்குக்கொடுத்திருந்தான். விவாக தினமும் குறிக்கப்பட்டது. இவர்களுடைய விவாகச்சடங்குக்கு அனேக துரைமக்களுந் துரைச்சாணிகளும் அழைக்கப்பட்டு வந்தகூடினார்கள். விவாகச் சடங்கு நடந்தபின், யாவரும் பந்திரோசனம்பண்ணும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. பீடத்தின்மேல் பிருண்டி, சாராயம், சம் முதலிய குடிவகைகள் வைத்திருப்பதை மணவாளன் கண்டு, தான் இந்தப் பந்திரோசனத்துக்கு வரமாட்டேனென்று சொல்லி

மறுத்தான் பிதாநானவன் அப்படியல்ல மகனே. மறுத்துச் சொல்லாதே, நீ வர்த்தான்வேணுமென்று கேட்க, அவனோ வரமாட்டேனென்று சொன்னான். பெண்கொடுத்த மாமனாகும் போய்க் கேட்டார். அதற்கும் அவன் மறுத்தான். கடைசியில் மணவாட்டி ஒரு பாத்திரஞ் சாராயத்தைத் தன் கரத்தேந்தி, தனது மணவானனுக்குச் சமீபமாய்ப் போய், எனது அன்பரே, அருமைப்பெருமையான நாயகரே, எனதுநியீத்தம் ஒருதரம் மாத்திரம் இவ்வளவையும் பருகிக்கொண்டுமென்று சொல்லி வருந்திக்கேட்டதாமல்லாமல், அவன் பருகும்படியாகத் தன் கையிலிருந்த பாத்திரத்தையும் அவன் உதவிசுருக்குக் கிட்டக் கொண்டுபோய்ப் பருக்கினான். தனது நேச மணவாட்டியின் சொல்லை மறுக்கக்கூடாமையினால், அவனும் வாங்கிச் சூடித்தான். அந்தநேரம் முதலாக முன் அவனுக்குண்டாயிருந்த வீருப்பமும் ஆசையும் தலைகாட்டின. நாலுவகையான குடிவெறிப் பதார்த்தங்களையும் வாங்கி வாங்கி அளவுக்கு மீச்சமாய் உட்கொண்டான். கொஞ்சக்காலத்துக்குள் அவன் கெட்டுப்போனான். பெண்சாதியைக் கைநெகிளவிட்டான். வேலையை அசட்டைபண்ணினான். குடிவெறியாகவே மரித்தம்விட்டான்.

சினேகிதனே, இவனுக்குண்டான முடிவைப்பார்த்து எச்சரிப்படைந்து கொள். வெறியுள்ள பதார்த்தங்களைத் தொடாதே, ருசிக்காதே, இம்மையிலுண்டாகும் நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் மறுமையில்வரும் நரக ஆக்கினைக்கும், முதல் முதல் குடிக்கும் வெறியுள்ள பதார்த்தப் பாத்திரமே முதலாம்படியென்று உணர்ந்துகொள்.

L. S.

Poppe's History.—பப்பியைப்பற்றிய கதை.

ஒருநில ஆறுவாய்கள்ள ஒரு சிறுவன் இருந்தான். அவனுக்குப் பப்பியென்று பெயர். அவன் நற்குணமும் புத்திசாலியுமாயிருந்தான். ஆயினும் தான் மற்றவர்களுக்குக் குறைந்தவன் அல்லவென்ற எண்ணங்கொண்டவனாயிருந்தான். அவனிருந்த கிராமத்துக்குச்சேர்ந்த சிறுவரில் அனேகர், ஆற்றிலேபோய் நீந்தினாயாடி வருவார்கள். குறித்த பப்பியின் மாதா, தனது பிள்ளையில் ஒன்று அந்த நதியில் போய் வினாயாடி மாண்டுபோனாளாள்முதலாகப், பப்பியையேகொக்கி மகனே, நீ, நதியிற் போய் ஒருபொழுதாம் வினாயாடவேண்டாம்; போய்வினாயாடினால் கிசமாகவே உன்னைத் தண்டிப்பேனென்று வற்புறுத்திச் சொல்லியிருந்தான்.

பப்பியோ, தன் மாதாவின் கட்டளையை அசட்டைபண்ணி, ஒருநாள், மற்றும் பிள்ளைகளுடனே கூடி ஆற்றங்கரையில் வினாயாகையில் தண்ணீரில் விழுந்து தன் உடுப்பு னேந்துபோக விட்டுக்குப்போனான். அகன்மாதா இதைக்கண்டு இவனுடைய கீழ்ப்படியாமையைக் குறித்து, அவனுடனே வெகுதரம் புத்தியாய்ப் பேசி, இனிமேல் எப்போவென்கிலும் ஆற்றிலே வினாயாடப்போனால் உன்னைத் தண்டிப்பது கிசமென்று திருப்பவும் வற்புறுத்திச் சொன்னான்.

அந்தச் சிறுவனே அந்நாள்முதலாகத் தனது மாதாச்சொன்ன புத்தியை மறவாது அடிக்கடி வினையுடர்ந்துவந்தான். அவரங்கள் சென்றதின்கேள் ஒருநாள் பப்பி, தங்கக் களவுபடலைக்கு முற்புறத்திற் போய் பெண்கள்

வொன்றையும் வாய்க்குள்வைத்து உமிழ்ந்துகொண்டு, ஆகாயத்திலும் உயர்ந்தமேட்டிலும் காணப்படும் செக்கர்வருணத்தையும் தெருக்காட்சியையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், அவனுக்கெகிராகவிருக்கும் மேட்டிலிருந்து சிறுவர்கூட்டம் ஆற்றிலேபோய் நீந்திவிளையாடும்படி வந்தார்கள். அப்பொழுது பப்பி தனக்கு நேரேவரும் சிறுவர்கூட்டத்தை நோக்கி, வாய்க்குள்வைத்த பெருவிரலயுமொடாது, அகோ, யோவான், எங்கேபோகிறீர்கள் என்றான். யோவான் அவனுக்கணித்தாய் வந்து, பப்பி, நீ என்னசெய்துகொண்டிருக்கிறாய்? ஏன் எமிலாந்திப்பார்க்கிறாய்? இப்பெயர்ப்பட்ட சிறுபிள்ளைத்தன்மையை விட்டுவிடத்தக்க பிராயமுள்ளவனாய் இருக்கிறாயல்லவா? எழும்பு எழும்பு, என்றான்.

உடனே அரிசு என்பவனும், பப்பியைப்பார்த்து நீயொரு பெரிய பையன், பெருவிரலையெடு, எங்கனோடே விளையாட வா, நீயொரு சமர்த்தன், இதுதான் தருணமென்றான்.

நீங்கள் இப்பொழுது எங்கே போகிறீர்களென்று பப்பி அவர்களைக்கேட்டான். அதற்கு அரிசுப்பிள்ளையும் அவனுடன் கூடிக்கொண்டுவந்த அரிப்பிள்ளையும் தொம்பிள்ளையும் யோன்பிள்ளையுமாகிய நால்வரும் ஒருமித்து, வேறு எங்கேபோகிறது, ஆற்றில் நீந்திவிளையாடத்தான் என்று சொன்னார்கள்.

பப்பியோ நான் உங்களுடன் வரக்கூடாதென்றான். அவர்களில் அரிப்பிள்ளையும், யோன்பிள்ளையும், நீ ஏன் வரக்கூடாதென்றார்கள்.

பப்பியோ, என்மாதா என்னை ஆற்றில் விளையாடப்போகப்படாதென்று சொல்லியிருக்கிறான் என்றான். அதற்குத் தொம்பிள்ளை இது உன் மாதாவின் உபாயமான கொடியென்று சொன்னான். உடனே எல்லாருங் கைத்தட்டிக் கெக்கட்டமிட்டுச் சிரித்தார்கள். பப்பியுஞ் சிரித்தான். யோன்பிள்ளை இதினால் உன்மாதாவுக்கு என்னவந்துவிடும், காரியமில்லை வாவென்றான். பப்பியோ அப்படியல்ல, நான் வந்தால் மாதா என்னைத் தண்டிப்பான் என்றான்.

யோன்பிள்ளையோ, நல்லது, நல்லது, எனது மாதாவும், அடிப்பேன் என்று சொல்லுவான். ஆக்கிணைபண்ணினதில்லையென்றான்.

அதற்குப் பப்பி எனதுமாதா அப்படியல்ல, அவன்சொன்னால் சொன்னதாயிருக்குமென்றான்.

தொம்பிள்ளையோ, வா வா நான் அதுவெல்லாந் சரிப்பிடித்துக்கொள்ளுவேன். உன்மாதா உன்னை அடித்து ஆக்கிணைபண்ணாதபடி அவளிடத்திற் சொல்லிக்கொள்ளவேனென்றான்.

கடைசியில் பப்பியும் எடுபட்டு அவர்களுடனே நதியில் விளையாடப்போனான். அவர்கள் நதியைவிட்டுத்திரும்ப இரண்டுமணித்தியாலஞ்சென்றது. அவர்கள் திரும்பி வரும்வழியில் தாங்கள் பண்ணிய உபாயத்திரத்தைக்குறித்துப் பேசிக் கிரித்தார்கள். பப்பியோ அவர்களுக்குப்பிறகே விம்மிவிம்மி அழுதுகொண்டுவந்தான். அவன் கண்ணிலிருந்து வடியுங் கண்ணீரை அவர்கள் உற்றுப்பார்த்து, பப்பி, அதென்னகாரியம் ஆற்றில் விளையாடினது சந்தோஷமாய் இருக்கவில்லையாவென்று நையாண்டிபண்ணினார்கள்.

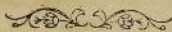
பப்பி அகிகமாய் விம்மி அழுது, விளையாட்டு நல்லதுதான், மாதா என்னை அடிப்பாளென்று பயப்படுகிறேன் என்றான். அப்பொழுது அவர்களில்

கேட்கேட்பானென்று பயப்படுகிறேனென்று பப்பிசொன்னான். நல்லது, பப்பி அழாதே, நீ மாதாவுக்கு நான் போகவில்லையென்று சொல்லு என் றான்.

பப்பி திடீக்கிட்டு அப்படி உண்மையைச் சொல்லாதிருந்தால் அது பெர் ம். பொய்சொல்லுவது எனக்குப் பயமென்றான். கொய்யோ, கொய்யோ, பொய்சொல்லுவது பெருங்காரியமல்ல, நான் அனேகந்தரம் பொய்சொன் னேன், இப்பொழுதும் வீட்டுக்குப்போகிறேன், என் மாதா நீ ஏங்கேபோ னாயென்றுகேட்டால் நான் யக்கோவைக் காணப்போனென்று சொல் லுவேன். அவள் நம்பிக்கொள்ளுவாள் என்று மற்றொருவன் சொன்னான். அதுவும் பொய்தானென்று பப்பிசொன்னான். இவ்வாறு வினையாட்டுத்தோ ழர் சொல்லிய பின்பு, பப்பியை அவன் வீட்டுப்படலைக்குக்கிட்டவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். பப்பியோ, அழுதழுத வீட்டுக்குப்போனான். அ வன்மாதா அவனையழைத்துக் கண்ணீரைத்துடைத்தக் காரியம் என்ன வென்று வினாவினான். பப்பியோ தான் வினையாட்டுத்தோளரால் அணுப் ப்பட்டு மாதாவின் கட்டளையை மீறி நதியில் வினையாடப்போனது குற்றம், அதைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மன்றாடினான். மாதா அவ னைநோக்கி, மகனே, நான் உன்னை நேசிக்கிறேன், ஆனாலும், நீ என் கட் டளையைமீறி நடந்ததற்காக நான்சொன்னபடியே தண்டிப்பெனென்றுசொர் ல்லித் தண்டித்தான். அந்நான்முதலாகப் பப்பியும் தாம்பொன்னபடி நட ர்துவந்தான்.

இக்கதையைவாசிக்கும் பிள்ளைகளே, பப்பியைப்போலப் பொய்பேசப் பயப்படுங்கள். பொய்சொல்லும்படி அணுப்பப்பட்டால் உடனே அறிக்க கையீட்டுச் சீர்பொருந்துங்கள்.

மாதாக்களே, உங்கள் சிறுவர்கள் ஆகாத வினையாட்டுத் தோழர் தோழிக ளுடன் போகவிடாதிருங்கள். அவர்கள் உங்கள் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப் படியாதிருந்தால் முன்சொல்லியபடி அவர்களை அன்போடும் பட்சத்தோ மும் கடிந்துகொள்ளுங்கள். அப்பொழுதே அவர்கள் நற்சீர்பொருந்தி நல்ல பிள்ளைகளாயிருப்பார்கள்.

RELIGIOUS INTELLIGENCE.

மார்க்க சமாசாரம்.

தமிழ்க் கூலியிசியோன்.

இந்த மிசியோனின் பதினாரும் அறிக்கைப்பத்திரம் இந்நாட்களிற் பிரசி த்தப்படுத்தப்பட்டது. இதில் சித்திரைமாதம் ௧௦ ி திகதி வரைக்கும் நட ித்த சங்கதிகட்குப் பதிலாக, சென்றவருடக் கடைசிவரைக்கும் மிசியோன் வேலையாட்கள் செய்துவந்த வர்த்தமானங்கள் அடங்கியிருக்கும். இந்த வணக்குட் பொதுவரவு £ 479-0-8. செலவு £ 467-4-8. அம் முதலில் கையிருப்பு £ 11-16-0. கட்டளைக்காரியப்படுத்தும் சில பிரதான சங்கதிக ளுண்டு. இதில் முக்கியமானது கண்டிக் கோலில் துப்பக் கோசிரிப்புகள்.

இக்கோவீற் கட்டுவெலை எட்டுவென்றும், கொஞ்சக்காலத்தில் முடிவு பெறுமென்றும், இங்கேயிருக்கிற ஐயர் எழுதுகிறார். இப்போ சேகரித்த பணம் £ 659-18-4. இத்தொகையில் செற்கியிலுள்ளிக் கூட்டத்தார் £ 100, ஐரோப்பியர் £ 56-16-3, சுதேசிகள் £ 500-8-8, கொடுத்தார்கள். மீதமான £ 2-13-5 வட்டிப்பணம். சுதேசிகள்கொடுத்த £ 500-8-8 இல் அஞ்ஞானிகளும் கோப்பித்தோட்டக் கூலிக்காரரும் கொடுத்ததே அதிக தொகை. இச்செய்தி, கூலிக்காரர் மிஷனிலும் மிஷன் காரியகாரரி லும் கொண்ட கல்ல சித்தத்தைக் காட்டுகின்றது அல்லவா? மேலும், நன் மையை எதிர்பார்க்கும் நம்பிக்கைக்கு அடையாளத்தை நாம் காணவில்லையா? இவ்வுபகாரிகள் மேலான நோக்கத்தினால் வைப்படவில்லையென்று வைத்துக்கொண்டாலும் இவர்களுள் தங்களுடனொத்தவர்களைப்போலே மாத்திரமிருந்தும் அவர்களிலும் மிகத் தற்பிரியமுடையவர்களைப்போலும் இருக்கலாம்." இவ்வறிக்கைப் பத்திரத்தில் பிரதான விசேஷ மென் னவெனில், மிஷன் ஆச்சிரமங்களை இரண்டு மாகாணங்களாகப் பிரி த்தலை. வடமாகாணத்துக்குக் கண்டி மையமாகவும், தென்மாகாணத்துக் கு அப்புத்தளை மையமாகவும் இருக்கின்றது. முந்தியதுக்கு சிலாக் ஐயர் (Rev. W. Clark) காரியபாகன். அவருக்கு உபதேசியார் 11; உபாத்ரீமா ர் 3; புத்தகம் விற்கிறவர் 2; இரண்டு சமபனயில்லாத உதவிக்காரர். தென் மாகாணத்துக்கு சிறிப்த் ஐயர் பொறுப்பாளி. அவருக்கு 4 உபதேசியார் உதவி. கொழும்பு உதவி வேதாகமசங்க அறிக்கைப்பத்திரத்திற் காட்டிய படி சென்றவருடத்தில் இப்பகுதி வரவு £ 146-6-11½, செலவு £ 138-13-8½ 1817 ம் ஆகக் கடைசியில் மிஞ்சிய £ 12-2-4½ க்குச் சென்றவருட த்தில் மீத்தது £ 7-13-3 பிறிற்றானிய மற்றும் அன்னிய வேதாகம சங்கக் க ளுக்கு இங்கிலாந்திலிருந்துவந்த பொத்தகங்களினிமித்தியம் நாம் கடனாகி களாயிருக்கிறபடியினால் இந்த அற்ப மிச்சத்தை என்னசெய்ய என்று அறி யோம். பின்வரும் அறிக்கைப்பத்திரத்தின் கிரட்டு உதவிச்சங்கத்தின் நிலை யைக் காட்டும். இக்கூட்டத்தின் நோக்கம், தேவனுடைய வார்த்தையை க்கடியதாவ விசாலமாய்ப் பற்பல பாஷைகளில் இலங்கைவாசிகளுக்குள் பரப்புவதே. இந்நோக்கத்தைக்கொண்டே இங்கிலீசிலுந் தமிழிலுந் சீர்மையிலிருந்தும், சென்னப்பட்டனத்திலிருந்தும் புத்தகங்கள் அழைக்கப் படுகின்றன. இப்படியிருக்கக் கூட்டத்தவர்கள் கட்டளைப்படி சிங்களத் திலும், இந்துபோட்டுக்கிலும் புத்தகங்கள் அச்சிடப்படுகின்றன. இவ்வி தமாகச் சிலவருடங்களுக்குமுன் அனுப்பிய புத்தகங்களில் சிலவற்றைத் தவிர, மற்றவைகள் விலைப்பட்டன, விலைக்குக்கொண்ட புத்தகங்கள் மற்றவைகளைப் பார்க்கிலும் அதிகமாய்ப் பத்திரப்படுத்தப் படுகிறபடியினால் கூட்டத்தார் விற்கிறஉபயோகத்தை எடுத்தார்கள். கையெழுத்தின் கொடுப்பதைப்பார்க்கிலும் கிரயத்துக்கு விற்கிறதினால் மிகச் சொற்ப புத்தகங் கள் வருடாந்தம் கொடுக்கப்பட்டாலும், இதினால் சணம் இப்பரிசுத்த ஆகம த்தை எப்படி மதிக்கிறார்கள் என்று அறியலாம். வேதாகமத்தைச் செல வுக்குக் கட்டியபடியே விற்கிறார்கள். சீர்மையிலும் சென்னப்பட்டினத்திலும் இருந்துவரும் புத்தகங்களின் விலையை இந்தஉதவிச்சங்கம் கொடுக்கவே ண்டியது. தாய்ச் சங்கத்தின் செலவில் அச்சிடப்பட்ட சிங்கள வேதாகமங் களுக்குக் கட்டுக்கூலிக்கு மேலே அற்பவிலைமாத்திரம் வைத்திருக்கின்றது.

வீற்றுப்பெற்றுக்கொள்ளும் பணம் புத்தகசாலை, புத்தகம் விற்கிறவர்களு